76STE JAARGANG No. 100173 WOENSDAG 22 JULI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

CONFERENTIE TE GENEVE

Amerika en Frankrijk voelen niets voor topconferentie uit toegeeflijkheid

De vooruitzichten op het welslagen van de onderhandelingen te Geneve schijnen met de dag schraler te worden en men vraagt zich thans in welingelichte kringen te Washington af, of het niet ijdel is dit jaar nog een topconferentie te verwachten, die het uitblijven van vorderingen op het niveau van ministers niet billijkt en die het Kremlin zelf niet zo vurig meer schijnt te wensen als voorheen.

Pessimisme in Washington

Deze pessimistische stemming is volgens inlichtingen uit zeer goede bron gegrond op een reeks weinig bemoedigende rapporten, die minister Herter aan Washington heeft gezonden over de door en door negatieve houding, die door Gromyko sinds de hervatting van de onderhandelingen op 13 juli ten aanzien van Berlijn is aangenomen.

Van zijn kant, zo wordt uit dezelfde bron vernomen, blijft president Eisenhower vastbesloten, zoals hij herhaaldelijk in het openbaar heeft verklaard, om zich niet te laten voeren op het pad van een topconferentie ongeacht de prijs. Dat wil zeggen, indien de minimumvoorwaarden, die hij zelf gesteld heeft, niet in vervulling zijn gegaan, te weten indien de Sovjet-Unie niet op duidelijke wijze het bestaan erkent van de rechten en verantwoordelijkheden van het westen in West-Berlijn. Het Amerikaanse staatshoofd is tot de overtuiging gekomen, dat Gromyko, die slechts als woordvoerder van Chroesjtsjef optreedt, sinds de hervatting van de Geneefse conferentie in dit opzicht geen soepeler houding heeft aangenomen. Hieruit zou Eisenhower de conclusie getrokken hebben, dat de leiders van de Russische buitenlandse politiek, die het vaste voornemen van de Verenigde Staten om hun plechtige verbintenissen in Berlijn niet te verraden, niet kunnen misverstaan, voorlopig hun aanvankelijk doel, het houden van een conferentie van regeringshoofden, hebben laten varen. Hun huidige bedoeling schijnt te zijn een wig te drijven in het verenigd front der Westerse mogendheden door de onderling bestaande meningsverschillen, met name juist over een topconferentie, uit te buiten.

In dit opzicht komt het Amerikaanse standpunt dat van Frankrijk dicht nabij. Ook Frankrijk voelt niets voor het denkbeeld van een conferentie op het hoogste niveau, die slechts de vrucht zou zijn van toegeeflijkheid en de schijn zou wekken van een capitulatie, terwijl Engeland ervan overtuigd blijft, dat slechts van een topconferentie enig heil is te verwachten.

Ondanks dit pessimisme, dat duidelijker naar voren treedt dan ten tijde van de aanvang van de onderhandelingen op 11 mei, verklaarde men niettemin uit goede bron, dat de Amerikaanse regering niet het initiatief zal nemen om een tijdslimiet voor de ministers-conferentie voor te stellen. Een dergelijk gebaar zou kunnen worden opgevat als een soort ultimatum en president Eisenhower wil zijn flank niet blootstellen aan kritiek van Westerse zijde. Bovendien is men er te Washington van overtuigd, dat de Sovjet-Unie, ondanks haar arbitraire weigering om haar dreiging over Berlijn op te heffen te enenmale niet bereid is het risico te lopen van een algemene oorlog.

Nochtans blijft een misrekening van de kant van het Kremlin tot de mogelijkheden behoren en men vreest te Washington, dat een eenzijdig optreden van de Russen in Berlijn tenslotte een conflict zal doen ontstaan, dat moeilijk zo niet onmogelijk binnen plaatselijke perken kan worden gehouden.

Eisenhower en zijn militaire adviseurs zijn van mening, dat in dit uiterste geval de Verenigde Staten en hun bondgenoten op het eventueel gebruik van kernwapens moeten vertrouwen. Vermoedelijk zal deze toevlucht tot absolute vergeldingsmiddelen pas worden gedaan in geval van rechtstreekse bedreiging tegen de veiligheid der Verenigde Staten en van de Noordatlantische verdragsorganisatie.

Hoe dan ook, in Washington vat men de mogelijkheid van een nieuwe blokkade van Berlijn, die de Westerse mogendheden in een moeilijk-positie zou plaatsen niet lichtvaardig op. Volgens Amerikaanse militaire deskundigen zou de proviadering van West-Berlijn over land of door een nieuwe luchtbrug onmetelijk moeilijker zijn dan in 1948.

GESPREK ZONDER EINDE

onze wereld van vandaag

Indien politici, waar ook op de vijf werelddelen, tot begin vorige week nog iets hadden gezien in de conferentie van de ministers van buitenlandse zaken te Geneve, dan zullen zij langzamerhand wel volkomen van gedachten veranderd zijn. Na de hervatting der bespreking is er weinig hoop op goede afloop; wellicht kan eerder van het tegendeel worden getuigd: de ontwikkeling is tragisch en doet de tegenstellingen tussen oost en west meer dan ooit blijken. Ten overvloede heeft president Eisenhower van de Verenigde Staten gisteren — zij het dan niet officieel — meegedeeld geen heil te zien in voortzetting van de onderhandelingen over het lot van Duitsland.

Wat ongeveer een maand geleden in deze kroniek werd voorspeld is helaas uitgekomen: de Sovjets zijn onder geen enkel beding bereid tot concessies, uitsluitend de wil van Kroesjtsjef moet worden doorgedreven omdat de Russen sterk willen staan in hun propaganda tegenover hun politieke vrienden. Hiertoe moeten communisten worden gerekend, die bij een mogelijke krachtmeting tussen oost en west vermoedelijk als grijnzende derde te voorschijn zouden komen. De machtigen in het Kremlin hebben er geen belang bij deze ontwikkeling te bevorderen.

Op de elfde mei, toen de besprekingen tussen de vier ministers met veel plechtigheid en optimisme een aanvang namen, was er van westelijke zijde een eerlijk streven de conferentie binnen de korst mogelijke tijd tot een goed einde te voeren. Reeds binnen vier en twintig uur bleek toen, dat de Russen er behagen in zouden scheppen het gepraat aan de groene tafel niet alleen te saboteren door allerlei propaganda-geronk, maar ook door het rekken van de procedure-besprekingen. Men herinnert zich, dat, zodra voor het eerst over de mogelijkheid van een ministersconferentie werd gerept, het dadelijk de Russen waren, die de besprekingen in een bepaalde tijdslimiet wilden persen. Nu zijn het juist Gromyko en zijn talrijke adviseurs die allerminst naast hebben om weer naar huis te gaan.

Het heeft er alle schijn van, dat binnen enkele dagen het geduld van minister Herter en zijn ambtgenoten van Engeland en Frankrijk ten einde loopt. Nadat vorige week maandag de besprekingen werden hervat is men geen stap vooruit gekomen: het omgekeerde is eerder het geval: de Russen hebben de moeilijkheden nog verder verborgen in het geheimzinnig samenstel van hun vreemde ideologie.

Kroesjtsjef is er tot dusverre niet in geslaagd de kloof tussen de westelijken te verbreden. Die kloof is er, al mag het dan ontelbare malen worden ontkend in Washington en in Londen, en de Sovjets zouden nu zo graag zien dat de verwijdering nog tijdens de Geneefse besprekingen groter werd. Zij zouden ook gaarne willen, dat de Fransen zich nog meer distancieerden van het Nato-verband. Het is moeilijk aan te nemen, dat Khroesjtsjef erin slaagt de bestaande tegenstellingen juist in Geneve te doen aanwakkeren. Ten aanzien van de aan de orde zijnde vraagstukken immers zijn de drie westelijke mogendheden het volkomen eens; zij hebben reeds lang hun houding bepaald inzake de toekomst van westelijk — en geheel Duitsland en woordvoerders van de betrokken regeringen putten zich nog steeds uit in verklaringen, dat in die houding niets is veranderd.

De Russen spelen in Geneve zulk een hoog spel, dat zij de kansen op een topconferentie snel kleiner maken. Nog gisteren heeft Eisenhower verzekerd aanwezig te zullen zijn op een bespreking van staatshoofden, maar hij heeft daar dadelijk aan toegevoegd, dat Geneve dan niet geheel en al vruchteloos mag zijn geweest. Daarenboven eist hij van de tegenpartij, dat deze zich onthoudt van maatregelen met betrekking tot Berlijn zolang de besprekingen duren. Indien Kroesjtsjef de kans op een topconferentie verspeelt, zal hij via de geëigende organen wel verklaren, dat de westelijken onwillig zijn, maar hij zal niet kunnen verhelen, dat een annuleren van de topconferentie zijn plannen doorkruist.

Al met al ziet het er voor de westduitsers en in het bijzonder voor de Berlijners niet fraai uit; indien het overleg in Geneve strandt (wat in wezen al een feit is, tenzij de Russen nog met verrassingen uit de bus komen) zijn de lieden van goede wil in West-Duitsland wel te beklagen.

Nixon in „Newsweek":

Amerikaans standpunt vastberaden toelichten in Moskou

„Tijdens mijn onderhoud met Chroesjtsjef ben ik van plan het Amerikaanse standpunt over alle belangrijke vraagstukken duidelijk en met vastberadenheid toe te lichten. In tegenstelling met alle andere Amerikaanse bezoekers, zal ik praten als vertegenwoordiger van de Amerikaanse regering", zo heeft vice-president Richard Nixon in een exclusief interview, dat vandaag door het weekblad „Newsweek" is gepubliceerd, verklaard.

Nixon noemde de gesprekken, die hij met de Russische leiders zal hebben, „bijzonder belangrijk". „Ik reken er niet op, dat zij de hindernissen over de Berlijnse kwestie of elk ander probleem, dat Oost en West scheidt, uit de weg zullen ruimen. Ik neem geen nieuw aanbod of een nieuw program mee", aldus Nixon.

De Amerikaanse vice-president deelde voorts mede, dat hij tijdens zijn verblijf in de Sovjet-Unie in dagelijks contact zal staan met minister Herter van buitenlandse zaken.

HERTER bezoekt BERLIJN

De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Christian Herter, zal aanstaande zaterdag een bezoek aan Berlijn brengen, zo wordt van officiële Amerikaanse zijde vernomen. Hij keert dezelfde avond nog naar Geneve terug. Herter zal door burgemeester Willy Brandt worden ontvangen. Het volledige program van Herters bezoek is nog niet bekend.

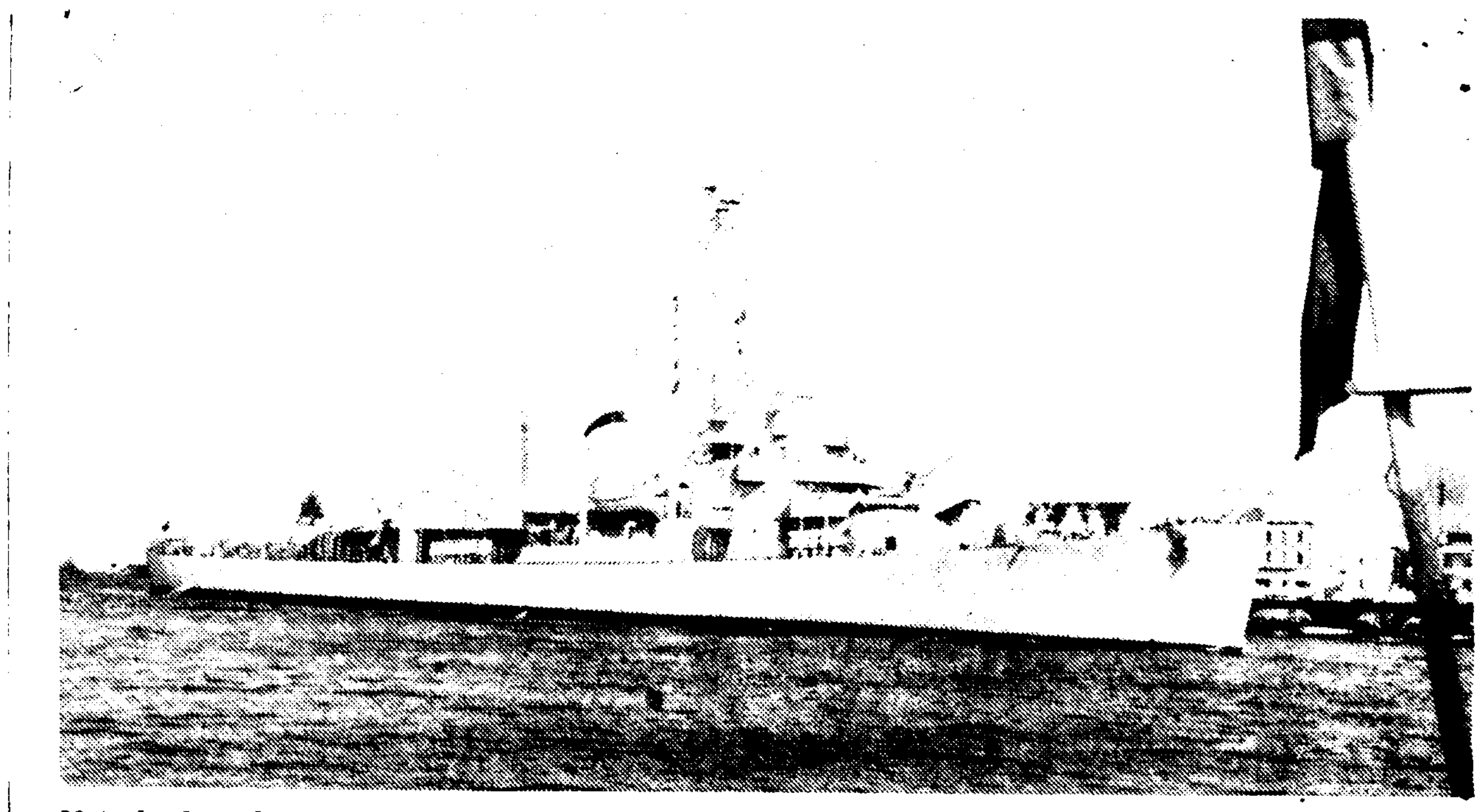
Relletjes in Israel

Het Israelische kabinet houdt vandaag een spoedzitting om de onlusten die in verschillende delen van het land zijn uitgebroken, te bespreken, zo is in doorgaans betrouwbare kringen in Jeruzalem vernomen.

In Beesjeba hebben straatschenders maandagavond winkelruiten ingeslagen, auto's omvergeworpen en een poging gedaan om het plaatselijke belastingkantoor inbrand te steken.

De politie heeft meegedeeld, dat er 26 mensen zijn gearresteerd en dat de relletjes georganiseerd waren door misdadige elementen. Eerder hadden zich al relletjes voorgedaan in Haifa en een dorp in het dal van Jezreel.

De relletjes stonden echter los van elkaar en onstonden in kringen van Joodse immigranten uit Noord-Afrika, die zich achtergesteld voelden bij de Europese immigranten.

Met donderende saluutschoten werd hedenmorgen Hr Ms „Van Amstel" verwelkomd voor de haven van Willemstad. Hr Ms „Van Amstel" komt de plaats innemen van de Hr Ms „Van Speyk". Terwijl de mariniers-kapel op de kade stond opgesteld, ging de „Van Amstel" de haven binnen. Ter begroeting vlogen eskaders van de Marine Luchtvaart Dienst over de stad.

Bomaanslagen in Guatemala - stad

Maandagavond zijn gelijktijdig twee bommen ontploft bij de Amerikaanse ambassade en de residentie van de aartsbisschop van Guatemala. Vele ruiten van het gebouw der ambassade sneuvelden en de voordeur van het verblijf van de aartsbisschop werd vernield. Er vielen geen slachtoffers.

Dezer dagen kwam op Bonaire aan ds Eggink en zijn gezin. In de avonduren vond de bevestiging van ds Eggink plaats in de protestantse kerk in Kralendijk. Op de foto ziet men de bevestiging van de nieuwe dominee door ds Mietes (foto Heitkönig).

Reakties op annulering van Russisch bezoek aan Scandinavie

TASS: Uitgesteld wegens kunstmatig opgeroepen vijandigheid

Helsingin Sanomat: Uitstel betekent mislukking van Russische politiek

Het Russische persbureau Tass heeft het stilzwijgen verbroken over het afzeggen van Chroesjtsjefs bezoek aan Skandinavië. Het gaf dinsdag een verklaring uit, waarin gezegd wordt, dat de reis is afgelast i.v.m. de vijandelijke sfeer, die „kunstmatig was opgeroepen in Denemarken, Zweden en Noorwegen".

Het bezoek is uitgesteld tot een gunstiger tijdstip, aldus Tass. Het persbureau zegt dan, dat de Russische regering de betrokken landen door middel van aides mémoires van het besluit in kennis heeft gesteld. Hierin, aldus Tass, wordt gewezen op de vijandige aktiviteit t.o.v. de Sovjet-Unie, ontwikkeld door de pers en diverse organisaties in Denemarken, Noorwegen en Zweden i.v.m. Chroesjtsjefs voorgenomen bezoek. De Sovjet-Unie is tot de konklusie gekomen, dat het bezoek van premier Chroesjtsjef uitgesteld kan worden zonder nadeel te berekkenen aan de betrekkingen tussen de Sovjet-Unie en de Skandinavische landen.

Het Finse dagblad „Helsingin Sanomat" schrijft, dat het Russische besluit een beslissende nederlaag betekent voor de Russische politiek en de Russische plannen om van Skandinavië een neutrale zône te maken. „Zeker is men zich in Stockholm, Oslo en Kopenhagen bewust van het feit, dat men thans een hardere en meer gespannen buitenlandse politiek van de zijde van de Sovjet-Unie jegens de Skandinavische landen moet verwachten."

De Zweedse sociaal-democratische „Stockholms-Tidningen", die dikwijls het regeringsstandpunt weerspiegelt, schrijft, dat verschillende partijleiders en Zweedse kranten zo uitdagend en vaak zo beledigend het bezoek hadden afgewezen, dat het tenslotte misschien als een Russische provokatie had kunnen worden beschouwd als Chroesjtsjef ondanks alles toch gekomen was. Als het bezoek een smadelijke of pijnlijke loop zou hebben genomen wat helemaal niet onmogelijk was, dan zouden de Zweeds-Russische betrekkingen nog meer geschaad zijn dan thans het geval is.

Het conservatieve „Svenska Dagbladet" schrijft, dat Rusland waarschijnlijk politieke motieven had voor de eis, maar dat het na de houding, die Zweden kortgeleden had aangenomen geen resultaat van het bezoek verwachtte.

De liberale „Dagens Nyheter" schrijft, dat het bezoek op dit ogenblik nog weerzinwekkender zou zijn geweest dan toen het vorige winter werd aangekondigd. „Sedertdien hebben de Sovjets hun kampagne tegen democratische staten geïntensiveerd en brengen zij de vrede in gevaar met hun politiek jegens Berlijn."

Ben Goerion is verplicht te blijven samenwerken met het oude kabinet

AFP meldt, dat Ben Goerion zal aanblijven als premier van het demissionaire kabinet tot de verkiezingen, die op 3 november zullen worden gehouden. Dit houdt in, dat hij moet blijven samenwerken met de vier ministers, die weigerden hem te steunen bij de kwestie van de wapenleveranties aan West-Duitsland.

Bij zijn poging om een nieuwe regering te vormen is Ben Goerion gestuit op de weigering der religieuze en gematigde Zionistische partij om aan een coalitie-kabinet deel te nemen.

Obligatielening K.L.M. overschreven

Op de 4¾ pct 20-jarige obligatielening ad f 50 mln door de Koninklijke Luchtvaart Maatschappij te 's-Gravenhage, waarvan reeds f 20 mln op inschrijvingsvoorwaarden was geplaatst, is zodanig ingeschreven dat bij de toewijzing een zeer sterke reductie zal moeten worden toegepast.

Nixon vertrekt naar Moskou

De Amerikaanse vice-president, Nixon vertrekt vandaag met een Boeing 707 van Washington naar Moskou voor een bezoek van elf dagen aan de Sowjet-Unie. Het bezoek is niet alleen het antwoord op de bezoeken van de Russische vice-premiers Mikojan en Kozlof aan de Verenigde Staten, maar het biedt de vice-president ook de kans de Russische leiders te laten zien dat de Amerikanen vastbesloten zijn met soepelheid maar zonder zwakheid te onderhandelen.

Officieel bestaat Nixons taak in Rusland uit het openen van een Amerikaanse tentoonstelling in het Sokolnikipark te Moskou.

Verder staan bezoeken aan de steden Leningrad, Swerdlowsk, Nowosibirsk, Bjelojarsk en Nikni Tagil (Siberie) op het programma.

Hij wordt op zijn reis naar Rusland vergezeld door president Eisenhowers broer Milton, de directeur van Amerikaanse voorlichtingsdienst, allen, en de vader van de atoomduikboten, admiraal Rickover.

In een ander straalvliegtuig van hetzelfde type reizen een zestigtal Amerikaanse journalisten naar Moskou.

Volgens het Amerikaanse tijdschrift „Newsweek" heeft de vice-president tientallen Russische zinnen geleerd, zoals „dank U voor Uw hartelijke ontvangst", „hoe vindt U onze tentoonstelling" en „bent U getrouwd en hoe gaat het met Uw gezin".

Het bestuur van de Indiase communistische partij heeft besloten een agitatiecampagne in geheel India te ontketenen ter verdediging van de staat Kerala, waar de oppositie een campagne voert voor de vervroegde verkiezingen.

De communistische actie begint op 3 augustus, als het parlement in Nieuw Delhi bijeenkomt.

De eerste buitenlandse luchtlijn van de luchtvaartmaatschappij „De Kroonduif". Nederlands Nieuw-Guinea op Lae in Australisch Nieuw Guinea is thans een feit geworden. Hierdoor is de reisgelegenheid naar Australisch Nieuw Guinea verdubbeld. De ene week wordt de verbinding door de Australische luchtvaartmaatschappij „Quantas" en de andere week door de „Kroonduif" onderhouden. Eerste vertrek van de Kroonduif.

OPSTAND in NOORD-IRAK?

De berichten uit Caïro over een „opstand" in het noorden van Irak worden te Londen in kringen, die de gebeurtenissen in het Midden-Oosten zorgvuldig gadeslaan, met het grootste voorbehoud beoordeeld. Volgens de jongste inlichtingen, die in de Engelse hoofdstad zijn ontvangen, is de toestand in het noorden van het land rustig, afgezien van enkele plaatselijke schermutselingen.

In Turijn hebben twee kloosterzusters haar vliegbrevet behaald. Zij zullen in de komende herfst naar Pakistan gaan, waar zij over een eigen vliegtuig zullen beschikken om afgelegen streken van hun missiegebied te bezoeken.

Amsterdamse Beurs

De Internationale waarden waren vandaag wederom vast bij geringe omzet. De cheque-aandwaarden lagen de laatste tijd gunstig in de markt, zo ook vandaag. Cultures ondergingen door elkaar weinig veranderingen en de staatsfondsenmarkt was praktisch onveranderd. Bankaandelen eerder iets lager.

Kon Olie 157.45
Unilever 530
Philips 624
Philips pref 249
[illegible] 3
Scheepvaart Unie 134
KNSM 157 1/8
KPM 123
Ned Handelmij 255
Ned Handelsbank 158
HVA 151
Amsterdam rubber 93
[illegible] 137.65
3% Ned Ind 47 92
HAL 157
Wilton-Fijenoord 115
Adamsche Bank 324
HBU cert 255
[illegible] 297
[illegible] 250
Bor [illegible] 70
Landbouw [illegible] 142
Rotterd Bank 296
Calvé-Delft H Mij 175
WM Muller 317
KLM 126
Hoogovens 562
Nieuwe Goudriaan 427
Excelsior 120
Amst Brouwerij 226
Rott Lloyd 137
[illegible] 130
Lening Ned Ant 99 13 16
Bank Ned Gem 58.59 99 5 8
Bank Ned Gem 57 110
Bank Ned Gem 53 103
4% Nederland 1979 97 9 16
ANP-CBS Beursindices 22 7
Intern concerns 420 18
Industrie 219 78
Scheepvaart 152 80
Banken 165.87
Indon Fondsen 128.56
Algemeen 298.50

Prijswinnaars opstellenwedstrijd Sociedad Bolivariana

De prijswinnaars van de opstellenwedstrijd die uitgeschreven werd door de Sociedad Bolivariana van Caracas zullen donderdag 23 juli voor een week naar Venezuela vertrekken. Daar zullen zij de gast zijn van de zustervereniging in Caracas. De excursie zelf is geregeld door de Sociedad van Caracas.

In de bovengenoemde opstellenwedstrijd die bestemd was voor de leerlingen van de Middelbare Scholen en tot onderwerp had het leven van Simon Bolivar werden de opstellen van R. Devrot, E. Alderliest, E. van Werkhoven en C. Pieternella bekroond met een reis naar Venezuela, waar zij o.a. de historische plaatsen zullen bezoeken. Namens de Sociedad Bolivariana zal Mevr. A Mercedez- van Werkhoven de prijswinnaars vergezellen.

New Yorkse Beurs

Na drie opeenvolgende dagen van koersdalingen kon de New-Yorkse effectenbeurs gistermorgen een herstel boeken doch de omzet nam niet toe. Rond het middaguur hadden onder leiding van industriele fondsen merendeels fractionele koersstijgingen de overhand. Hoewel in de namiddag de omzet nog verder inkromp kon het herstel goed gehandhaafd blijven en de markt sloot vast op of rond het hoogst niveau. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1226, waarvan hoger 676, lager 335 en onveranderd 215. De aandelenomzet bedroeg 2.950.000 en de obligatieomzet 5.640.000 dollar. De koersen waren:

American Tel and Tel 80 3 4
Anaconda Copper 63
Bethlehem Steel 56
Dupont de Nemours 256 5 8
General Electric 81 1 4
General Motors 55
International Tel and Tel 38 1 8
Royal Dutch 41 7 8
Shell Oil 76 1 2
Standard Oil of New Jersey 50 3 4
U S Steel 101 1 4
Canadian Pacific 29 5 8
International Nickel 104 3 8
Royal Dutch Am. Shares 68 1 2 b.
K L M 33
Aluminium Co 111 1 8
Dow Jones 661.48

AGENDA

VANDAAG:

Cinelandia 7.00 en 9.00:
„Bad Boy" (in het engels met spaanse tekst).

Roxy:
7.00: „De hypnotiseur Professor Jean Basti".
9.00 uur: „wat een Tante". (Auntie Mame) in het engels met spaanse tekst.

West-End 7.00 en 9.00:
„God's little acre" (Esclave de la avaricia).

Caribe 8.00.
„Geen voorstelling".

Royal 8.00
„Piloot quax in Afrika".

Toneelgroep 1959:
8.30 in Societeit Asiento „De Humorist".

J.P.F.:
20.00 canasta drive olv. de canasta afdeling.

Cine-Truck:
Heden cine-truck op Buena Vista.

MORGEN:

Cinelandia 7.00 en 9.00:
„El hombre Inquieto".

Roxy:
7.00: „De hypnotiseur Professor Jean Basti".

West-End 7.00 en 9.00:
„Ford Bowie".

Toneelgroep '59:
8.30 uur in Societeit Asiento „De humorist".

J.P.F.:
20.00 filmavond olv. van de heer H. Kappel.

Cine-truck:
Cine-truck wordt gedraaid op Veeris.

EMMASTAD

Emmastadrubriek
Wachtdiensten
Shell Curaçao N.V.
Telegram Afdeling
kantoor open 07.00 - 23.30 tel 2307
J. H. Dee 23.30 - 07.00 „ 3426
b.g.g. „ 2400
Afdeling Personeel
A. H. Beeker, Grebbelinieweg 36 tel 0-12623
B.g.g. nadere inl. „ 2400
Materialen
P. Berends „ 2869
C.S.M.
Rederij Scheepsagentschappen
E. van der Werf „ 3101
Theater Asiento
„*Geen voorstelling*".

Uitreiking diploma's Ambachtsschool

Vrijdag a.s. heeft de diploma-uitreiking plaats aan de geslaagden van de R.K. Ambachtsschool St. Jozef. De diploma's worden uitgereikt in de St. Tharciciusclub San Mateo.

De laatste stuiptrekkingen van de Tour

Bahamontes werkte en.... veroverde de Gele Trui

Mislukking voor Nelux-ploeg omdat alles op Gaul gezet werd

De Tour is dood! Niet grandioos zoals in andere jaren; niet met een laatste grootse inspanning om te blijven leven, neen. Gewoontjes. De Tour heeft het hoofd als een heel oude vrouw achterover gelegd en heeft, zelfs zonder om zich heen te kijken, de laatste adem uitgeblazen. Floep, als een kaars ja. Een schemer-kaars aan het begin, toen de 120 renners, van wie ternauwernood de helft het einde heeft mogen meemaken, in Mulhouse startten. Als een avondkaars later, toen Riviere op spectaculaire wijze de eerste tijdrit won; toen de verrichtingen van de Nelux-ploeg, met Daan de Groot nog in de Tour, nog van dien aard waren dat er alle reden tot hoop op grote prestaties was; toen ook Gaul 'leefde' en men, ofschoon hij vriendelijke wandelingen op toppen van bergen maakte met Bahamontes, nog verwachten kon dat hij zijn engelachtige vleugels zou uitspreiden, grandioos en zwevend over de toppen van de Alpen zou gaan en als Tourwinnaar het Parc des Princes in Parijs binnenrijden.

In de dertiende etappe, naar Aurillac, begon de kaars echter vervaarlijk te flikkeren, daarna is die kaars uitgegaan en daarmee de Tour.

Als suikergoed

Natuurlijk is nog het een en ander gebeurd in die laatste vier etappes. Te beginnen bij de negentiende. Er was namelijk de felle strijd tussen de Zwitser Rolf Graf en de Breton Saint. Een indrukwekkende kamp die kilometers lang duurde. U weet nog hoe het ging: De favorieten Gaul, Bahamontes en Riviere bleven heel dicht bij elkaar. Het hele peloton klonterde als suikergoed eigenlijk samen, totdat de Spanjaard Morales in een secondenbuiteling er vandoor ging. Piet Damen toog nog mee in de achtervolging, dwz zeggen heel even, want direkt daarna werd de etappe een aangelegenheid van Saint en Graf,

SCHELDPARTIJEN

die de elitegroep eerst op twee minuten, toen op vier minuten achterstand zetten. Maar Graf kreeg een lekke band, nietwaar? Saint zette op zijn eentje de tocht voort. Snel, heel snel zelfs. Maar de Zwitser Graf, die overigens verklaard heeft geen cent van hetgeen hij persoonlijk heeft verdiend in de gemeenschappelijke pot van zijn (Zwitsers-Duitse) ploeg te doen, had vanwaar mag joost weten, de moed en de durf plus het doorzettingsvermogen om Saint na te jagen. Hij liep zelfs een twee honderd meter te voet en het lukte hem. Hij haalde

Saint in! In Ugine, ongeveer 40 km voor de finish had de Fransman maar dertig seconden voorsprong op hem. Hij ging de Fransman voorbij en kwam een dikke 4 minuten voor de Saint over de eindstreep. Gaul en Bahamontes wandelden maar samen weer binnen, waarbij Bahamontes als echte Spaanse Caballero Gaul liet voorógaan aan het eind.

De strijd gestreden

Maar wat een rit was dat eigenlijk over die 2500 meter hoge Grote St. Bernard, in een huiveringwekkende mist, plus regen (Gaul-weer) en stapels wolken rond de top van de berg. Men zegt dat Jacques Goddet hier voor de rijders heeft gebeden, dat zij alspeblieft ongedeerd de tien kilometerlange glibberige afdaling zouden volbrengen omdat hij anders wellicht een massamoord op zijn geweten zou kunnen hebben.

Dat was ook de afscheid van de Alpen. Het afscheid van veel meer ook, want aan het eind van deze etappe in Annecy verklaarde Gaul dat de strijd gestreden was, dat Bahamontes de overwinnaar zou worden. Hij gaf toe dat hij direkt al tot de aanval had moeten overgaan en ook dat de omstandigheden in de buurt van de Grote St. Bernard ofschoon hij van slecht weer houdt toch van dien aard waren dat hij onmogelijk er tussenuit had kunnen trekken Waarom Engels van een Gaul, kenden Graf en Saint dat wel....?

Calle de Frederico Bahamontes

Op dat moment werd Bahamontes ook de nationale held van Spanje. Zodra men in Toledo gemerkt had dat Frederico deze keer voor de eerste Spaanse overwinning in de Tour de France zou zorgen riep men hem tot Campeon uit. En hoe! Toledo en de hele omgeving van Toledo begon voorbereidingen te treffen om hem zodra de laatste etappe verreden zou zijn en de Adelaar naar zijn nest zou terugkeren, grandioos binnen te halen. Men heeft zijn naam op gebouwen geschreven, men heeft borstpelden laten maken met zijn naam erop, die de vouwen straks zullen gaan dragen. Men overweegt zelfs al om een straat naar hem te noemen: Calle de Frederico Bahamontes, en onderaan in wat kleinere letters natuurlijk een grandioos verhaal waarin verteld wordt van de verrichtingen van deze Spanjaard.

Maar zijn die verrichtingen nu wel zo groot en denderend geweest.....? We zullen het straks bekijken.

Geen burgercostuum

Letten we eerst even op Bobet, die op 14 juli de dag waarop De Gaulle de grootste quatorze-juillet-parade heeft laten houden, die ooit in de Franse geschiedenis is geweest— van zijn fiets afstapte omdat hij domweg niet verder kon. Een trieste quatorze juillet voor-

Met steeds groter wordende achterstand sleepte Robic zich naar de eindstreep. De man, die in 1947 de Tour de France won, moest nu uit de strijd worden genomen. Reden: te oud om de strijd na de zware bergétappes vol te houden. Het zoveelste drama in de Tour heeft zich voltrokken.

waar voor deze kampioen. Met bitterheid zal hij terugdenken aan zijn laatste Tour, die eindigde op 2.770 hoogte, in sneeuw en mist.

En hij was nogwel met ambities vertrokken. Nou ja, in 1948 en 1949 had hij ook op moeten geven, maar daarna was hij toch de beroemde Bobet geworden: was hij toch gaan behoren tot de categorie der klassieken zoals Bartali, Coppi, Koblet en enkele anderen. Ja, dat bekende hij zelf ook wel, dat hij pretenties had gehad aan het begin, één dag nadat hij had op gegeven.

Dat bleek bovendien ook uit het feit, dat hij niet eens een burgercostuum bij zich had. Zo zeker was hij van het feit, dat hij in fietsers tenue Parijs zou binnenrijden voor de ereronde. En toen hij te Milaan het vliegtuig zou namen, dat hem naar zijn vrouw en kinderen te Carnac zou brengen, moest hij zelfs een pak lenen van zijn broer. Zo ver kan het komen. De Franse kranten huilen bijna over de manier waarop deze stoere rijder van de harde Tour afscheid heeft moeten nemen!

Hoop tegen alles in

Zo kwam men in de twintigste etappe. En ik zeg U, men hoopte nog! Het is altijd zo. Je blijft tot het laatste toe hopen. Als je op een bepaald paard hebt gewed bijvoorbeeld en je ziet de wedstrijd of je luistert aan de radio, dan blijf je hopen. Zelfs als het dier even voor de finish nog nummer honderd is, zelfs dan blijf je nog verwachten dat op de een of andere manier — hoe zou je weten op welke manier — door een wonder wellicht, jouw paard zal winnen.

Zeg omdat al de andere neersterten en alleen het paard waarop je gewed hebt overeind blijft, lang-genoeg om als eerste over de finish te gaan. Dat is de onsportieve manier van hopen, die wij llemaal wel in ons hebben; een hoop gebaseerd op de zwakheid van een ander. Neen, denkt U nou niet, dat ik maar zat te bidden dat Bahamontes iets aan zijn knie zou krijgen, Anglade een grote scheur in zijn band, dat Anquetil en Baldini tegen elkaar zouden opbotsten en zo verder tot onze Gaul vooraan zou komen te staan om eindelijk te kunnen uitroepen, leve Gaul. Neen, zo is Herbarion ook weer niet. Ik verlangde domweg dat er iets zou gebeuren, dat dierenners, die dit jaar eigenlijk niet veel meer hebben gedaan dan een beetje plezier-rijden nu ook eens wat zouden laten zien. En ja hoor. Ik werd niet teleurgesteld. De Engelsman Robinson voor wie ik altijd een beetje sympathie heb gehad, alleen maar omdat hij een naamgenoot is van mijn grote favoriet van vroeger, de baseball speler Jacky Robinson, die met zijn verbluffende home-runs, zijn fenomenale vangscapaciteiten de Yankees in zijn tijd zulke zorgen baarde, welnu, deze Brian Robinson heeft mij blij gemaakt. Misschien weet U nog niet waarom hij zo geweldig heeft gereden? Natuurlijk is het bedrag aan geld voor degenen, die het eerste binnenkomt de moeite waard om flink je pedalen te laten draaien. Maar mijn vriend Robinson had een veel edeler motief dan geld. U moet weten dat hij zijn vriend Elliot, die uitgevallen was, had beloofd een etappe voor hem

te winnen. Zomaar, uit kameraadschappelijke solidariteit. Dat lukte in de bergen niet zo goed, met Bahamontes en consorten, die niet van plan zijn de eerste de beste Engelsman zelfs maar een kansje te geven als ze dat kunnen beletten.

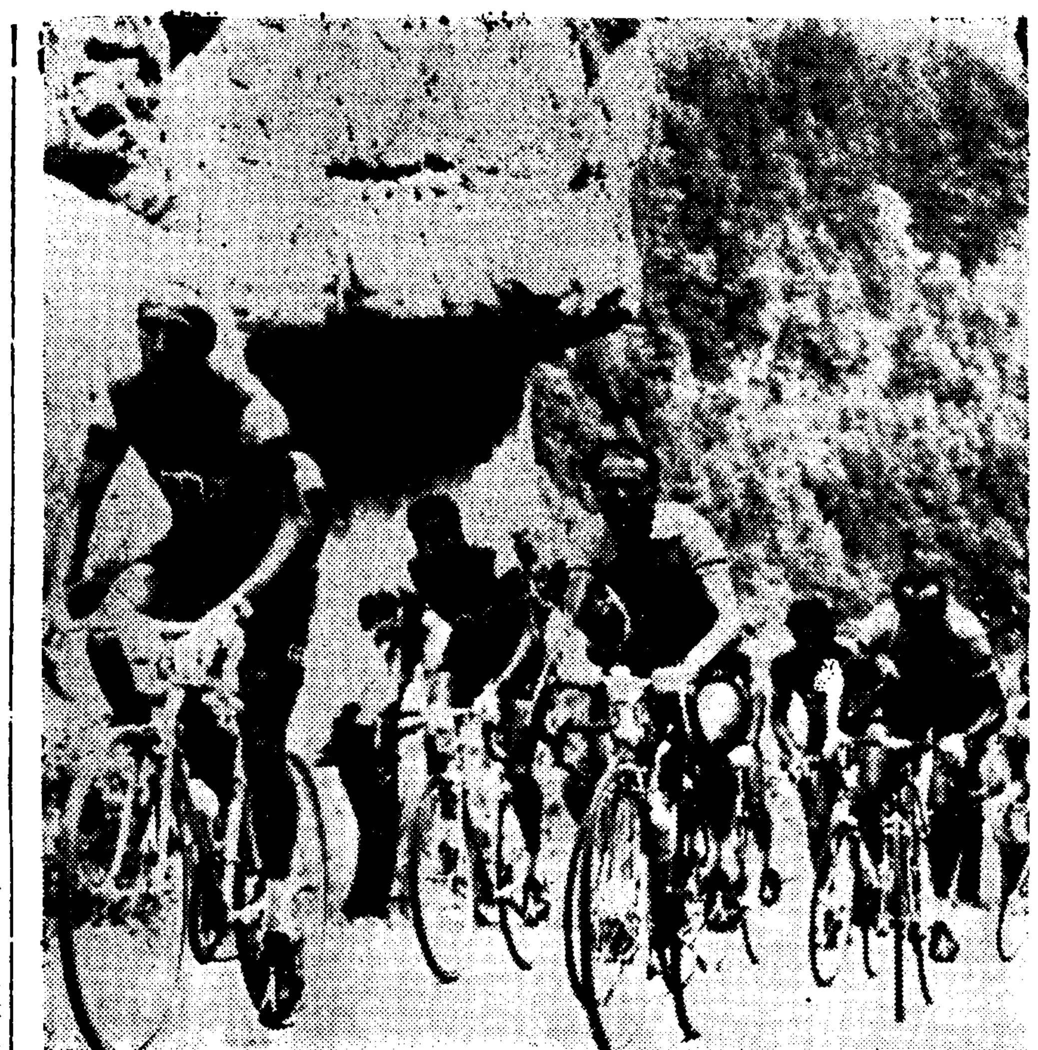
„It is a long way to...."

De etappe van Annecy naar Chalon was 202 km lang. Voor de helft verreden was, ging Robinson er al vandoor. Hij rukte weg, lette op niemand. Niet eens op de twee anderen die met hem nog de internationale ploeg vormden.

Waarom achtervolgde hem niemand? Ach, toen de renners na 136 km St. Amour hadden bereikt en dus werkelijk alle bergen van de Tour 1959 hadden gehad besloten ze het maar héél-héél kalmpjes aan te doen. Laat die gekke Robinson maar gaan, dachten ze. Wat wil hij? De Tour winnen soms? Hij is bijna anderhalf uur achter bij de gele trui drager Bahamontes. Wat zijn Engelsen toch malle mensen!

De Tour heeft gen strijdlust meer had men tevoren gezegd. Vooral de Fransen hadden het verwijt moeten incasseren dat zij geen enkele poging ondernamen om Bahamontes mores te leren, dat zij zich eigenlijk lieten rijden..... Ze konden niet veel tegen Robinson doen die Fransen, ze deden ook niets. Misschien met het oog op de tijdrit van de volgende dag. Misschien ook omdat zij niets meer konden doen.

Te moe konden ze eigenlijk niet zijn, want waarom zouden zij niet kunnen wat Brian wel kon? Ze waren lui, aartslui, dat bewees Robinson. En hij stoomde voort. 'It is a long way to Tipperary" zong deze Engelsman joviaal op de eerste dag van de Tour. Nu bewees hij dat je een lange weg het best verkort

Een jachtende meute van 30 renners racen achter Gaul en Bahamontes aan om maar zo min mogelijk tijd kwijt te raken aan deze twee beste klimmers van het hele veld. V.l.n.r. Rivière, Pauwels (met gele trui), Gemiani, Baldini, Anglade en Adriaenssens.

door hem snel te rijden, precies zo moet ook Daan de Groot hebben gedacht, toen hij in een andere etappe deze zelfde minuten voorsprong prestatie leverde. Het was alsof Brian eigenlijk niet tot de Tour behoorde, en dat maakt het nu net zo triest voor de Tour-reputatie, maakt dat men ook kan zeggen met Jacques Goddet.... de renners deugen niet meer, ze strijden niet, de Tour mentaliteit is weg. Robinson heeft evenwel het record van Daan de Groot niet kunnen verbreken. Zijn voorsprong bedroeg precies 20 min 26 seconden; die van Daan in 1953, in de etappe naar Albi, 22 minuten....

Eén lichtpunt voor de Neluxers in deze etappe: Gaul behaalde de tweede plaats in het bergklassement zodat er in de Neluxploeg pot, die totnogtoe heus niet overvol was 250.000 frank bijkwam.

Te laat

Een kleine drama gluurde vanuit een andere hoek. De goede oude tour-bekende, die twaalf jaar geleden de grote man was omdat hij door een demarrage in de laatste etappe de tour won moest de tour verlaten.

De grote Robic arriveerde 40 mi-

Exclusieve reportage voor de AMIGOE

nuten na Robinson in Chalon. Reden: Zijn mecanicien had vergeten de bracket van zijn fiets te veranderen. (In de bergen worden andere brackets gebruikt dan op vlakke wegen.) Robic kreeg dit veel te laat in de gaten; de arme 36 jarige moest moeilijk en eenzaam verder trappen omdat hij zelfs het aartsluie peloton niet kon bijhouden. En toen hij eindelijk aankwam, met de vaste bedoeling overigens om mecanicien en ploegleider en de hele bups de huid vol te schelden, vertelde een controleur hem, dat hij veel te laat was.... dat de Tour daarom voor hem was afgelopen.

Hij huilde, deze kleine figuur. Hij had er zo vast op gehoopt de ereronde te mogen meerijden. Hij had het eigenlijk verdiend ook. Maar de Tourreglementen zijn heel streng. Ofschoon Robic zelfs bij Goddet smeekte om in de Tour te mogen blijven.... het hielp niet. Eenzaam moest hij zijn hotel opzoeken. Eenzaam moest hij afscheid nemen van deze monsterrit, die 'Tour de France' heet, waaraan hij zijn beste jaren, zo niet zijn leven heeft gegeven.....

De laatste waarheid

Ja, wij mogen de 21ste etappe best als de laatste waarheid in de Tour de France betitelen. Na deze etappe immers werd Bahamontes, die voor de vijfde maal aan de Tour heeft deelgenomen, die verschillende malen de Bergprijs heeft gewonnen al de eindoverwinnaar van de Tour van 1959. Maar de grootste waarheid is wel, dat de Franssen wel een tijdje zullen moeten wachten voor er weer één van hun renners als Tour winnaar het Parc des Princes binnenrijdt. Misschien is na deze etappe, het einde eigenlijk van de Tour meestal, ook bewaarheid wat Goddet in zijn krant L'Equipe heeft geschreven, namelijk dat het slecht gaat met de wielersport. Goddet was voornamelijk gebelgd over het feit dat al de kampioenen de dag te voren achter één man hadden aangereden zonder iets te doen, eigenlijk gestaakt hadden zondermeer.

Het kwaad zit diep, aldus Goddet: De Tour deugt niet meer. Het was gisteren doodgewoon een dag van collectieve staking. En daar was niet de minste reden voor. Het was namelijk noch heet noch koud. Er waren geen zieken en geen achterblijvers, met uitzondering van de pechvogel Robic. De Tour deugt niet meer! De wielersport verkeert in een chaotische toestand. De beroepsrenners deugen niet meer voor hun taak die zij niet begrijpen. Aan de voorgeschreven wetten hebben zij niet voldaan en derhalve hebben zij zich schuldig gemaakt aan niet te pardonneren collectief ontslag.

En toch won Riviere de zware tijdrit. Misschien had hij zich de woorden van Goddet zozeer aangetrokken dat hij wel moest winnen, of hij wilde of niet. Hij versloeg Anquetil met een anderhalve minuut, de Italiaan Baldini met meer dan vijf minuten om niet te spreken over Gaul.

Maar de grote ovrewinnaar bleef toch Bahamontes. Want hij verloor wel 6 minuten aan Riviere maar behield royaal de gele trui, die hij vanaf de 17de etappe heeft aangedaan. Toen stond zijn zege ook zo vast als een kathedraal. En kijk, dat zinde Goddet en ook de Franse ploegleider Bidot zo slecht, dat die zege van Bahamontes een feit was.... Dat Spanje met de eer van Frankrijk is gaan strijken.

Pietje en Charly

Charly Gaul had zoals U weet een verschrikkelijke slechte tijd gemaakt, hij was namelijk maar iets sneller geweest dan Pietje Daamen en wat voor Pietje mooi en goed is en een heel lofwaardige prestatie, is voor de Grote Gaul zo niet een schande dan toch wel een heel grote nederlaag.

Slechte verliezers

Over die nederlaag van Charly nu, die dus tevens een Tour-nederlaag is, doen de meest onaardige geruchten de ronde. Klaas Buchly, tweede directeur technique van de Nelux-ploeg heeft o.m. reeds het volgende verklaard: Charlij Gaul ging om commerciele redenen niet tot de aanval over. Toen vaststond dat hij de Tour niet kon winnen — na zijn inzinking, die hem 20 minuten kostte— had hij geen enkele belang meer bij uitzonderdijke prestaties. Deze Tour is voor de Nederlandse mislukt omdat men alles op Charly heeft gezet, die tenslotte niet aarzelde om hun de kansen, die zij zelf hadden, te ontnemen.

Ziet U, dat wordt er allemaal gezegd, nu Charly de Tour niet heeft gewonnen. En nog veel meer: Insinuaties als zou Charly met Bahamontes een monsterverbod hebben gesloten en de Tour aan Bahamontes hebben verkocht zijn niet van de lucht. Dingen, waaraan men het vorige jaar, toen Charley de Nelux-ploeg met lauweren omkranste niet eens durfde te denken, durft men nu hardop zeggen, ja zelfs in kranten schrijven.

Niemand schijnt te beseffen, dat Charley, hoe groot een engel hij ook is, de Tour domweg niet heeft kunnen winnen en punt! En overigens, was de combinatie zoveel slechter dan die het vorige jaar.. Ze kunnen op het dak gaan zitten de mensen, die Charley van verraad willen betichten, want hoewel Bahamontes een beetje verrast zal zijn door zijn zege, die en beetje van boven op hem is komen neer vallen. Bahamontes heeft er voor gewerkt. En daarom de overwinning verdiend! Vertelde ik U, toen ik het verhaaltje deed van de trieste Lorono, die Bahamontes uit zijn ploeg had gewipt, dat het misschien in de bedoeling van de Spanjaard lag om dit jaar iedereen te wippen en de Tour op zijn eentje te winnen, ik moest daar zelf wel een beetje om lachen toen ik het geschreven had, zo vast geloofde ik nog in de kracht van Gaul. Maar toen Gaul maar naast Bahamontes op bergtoppen bleef wandelen, zei ik u toen niet: Gaul moet zo gauw mogelijk er vandoor gaan wil hij winnen?.. Welnu, hij is er niet vandoor gegaan en is daarom door Bahamontes gewipt. Er is geen kwestie van verraad hier; we moeten alleen maar een heel logische regel in toepassing brengen: De beste heeft gewonnen!

het feest in Amsterdam gaat niet door

Natuurlijk hadden wij het ook leuker gevonden als Nelux-ploeg een betere figuur had geslagen. De huldiging in Amsterdam, die nu radicaal is gecancelled zou zijn doorgegaan en de volhouders, Piet Damen en Kersten, die zozeer en zo goed hun best hebben gedaan zouden hun verdiende eerbewijzen hebben ontvangen. Dat feest gaat niet door.

Zelfs niet nu Gaul reeds heeft verklaard dat hij het volgend jaar de Tour zal winnen. In 1960, zo zei Gaul, zal ik niet deelnemen aan de Ronde van Italie. Ik ga me dan alleen maar de Tour concentreren. Dan moet ik ook winnen.. Maar men gelooft Charley niet meer. Hij heeft voor een groot man teveel beloofd en te weinig gedaan in deze Tour.

Dat is de tragedie van grote mannen. Ze vallen vaak bij hun eerste misstap. Hun woord is wet als zij staan.. zodra zij even wankelen gelooft hun niemand meer.

Zo dan kwam de laatste dag. De aankomst van 65 renners in het overvolle Parc des Princes. De laatste strijd, de laatste sprint, die nu inet zoals op de eerste door Darrigade, maar door Joseph Groussard, een man, die in de hele tour weinig van zich heeft laten horen gewonnen werd. Tenminste deze eer hebben de Fransen dan mogen beleven, dat een Fransman, als is het maar een Fransman van de West-Zuid-West ploeg, Parijs als eerste heeft mogen binnen rijden. De rest was aan Spanje.

In grote drommen waren ze daar om hun Frederico te zien. En San

Emeterio, een ploeggenoot van Bahamontes huilde zelf op dit voor Spanje zo indrukwekkend moment. De straat in Toledo zal er komen. De uitbundige feesten zijn aan de gang. De trots en uitgelatenheid van de warmbloedige Spanjaarden kent voorlopig geen grenzen. Bahamontes, Anglade, Anuetil, Riviere en Mahé. Dat zijn de vijf eersten van de Tour. Om de vijfde Mahé, zal ook vreugde zijn in Belgie. Terecht. Mahé heeft goed gereden.

Frederico Bahamontes heeft, precies zoals Koblet placht te doen een kam door zijn haren gehaald en zegevierend de ereronde gereden, duizenvoudig bejubeld. Gaul, die ondanks alles zijn goede humeur niet verloren heeft, glimlachte naar zijn sympathieke vriend met wie hij meer dan drie wekenlang zij aan zij de moeilijkheden van wind weer regen en zon heeft getrotseerd, emt wie hij zo nu en dan heeft gestreden, door wie hij zo volkomen is verslagen. Nu maken de landen zich op om op de Tour te gaan schelden.

Dat het een monsterrit is geweest. Dat de Tour te lang is. Dat men rekening moet houden met de andere rondes, zoals de ronde van Italie en de Ronde van Spanje ook. En Nederland scheldt op Gaul en Luxemburg scheldt op de Nederlanders, die op weinig eervolle manier de strijd hebben opgegeven. Maar het felst zal er in Frankrijk gescholden worden. Op Anquetil omdat hij de overwinning voor zichzelf wilde en daardoor Anglade in de wielen reed en omgekeerd. In Belgie zal er ook gescholden worden om de wrijvingen die in de Belgische ploeg bestonden, evenzo in Italie.

Rolf Graf zal voorts een gierigaard en weet ik al niet genoemd worden omdat hij geen geld aan zijn ploeggenoten wil afstaan, terwijl hij toch zo flink heeft verdiend.

En toch, Herbarion verspelt U, dat ze het volgend jaar er weer allemaal zullen zijn. Hoeveel ze ook schelden nu en dit hele jaar door, het volgend jaar zullen Italie, Frankrijk, Spanje (zeker) Nederland (ook ja) Belgie en zich laten inschrijven. En iedereen zal weer denken dat hij kansen heeft. Het meest zullen de Spanjaarden opscheppen. Nu al zeggen ze dat Bahamontes de Tour allang had kunnen winnen als hij alleen maar met een beetje meer overleg had gereden..

Daarom geachte lezer, tot het volgend jaar wellicht en als Herbarion nog een laatste tip mag geven nu de Tour toch geeindigd is en dus dadelijk helemaal uit het nieuws zal zijn: Let U ook eens op die andere snelheidsstrijd, Parijs-Londen in zo kort mogelijke tijd. Geloof U niet dat binnen de 40 minuten is te doen? Nou, let U dan maar dubbel op, want Herbarion gaat het ons eens ook proberen...

Herbarion.

Verkiezing van Miss Heelal

Deelneemster trekt zich terug op verzoek van Bisschop

De 22-jarige mejuffrouw Ingersoll uit Nieuw Mexico heeft zich van de verkiezing van miss Heelal teruggetrokken. Haar r.k.-aartsbisschop had haar meegedeeld, dat zij niet mee kon doen, aangezien zij in het openbaar moest verschijnen, hetgeen hij ontoelaatbaar acht.

Hij dreigde haar de sacramenten voor onbepaalde tijd te zullen onthouden als zij toch aan de verkiezing deelnam.

Er zijn onder de bijna tachtig deelneemsters wel meer rooms-katholieken.

Mej. Ingersoll stond aanvankelijk op het standpunt, dat rooms-katholieken in dergelijke aangelegenheden zelf moeten kunnen beslissen, maar zij is daarvan nu teruggekomen.

N OF M

door AGATHA CHRISTIE

15

„Wat zal Easthampton lachen als ik hem dit vertel. Hij heeft me namelijk op het hart gedrukt haar er niet buiten te laten. Hij zei me, dat ze me te handig af zou zijn, als ik het wel zou doen. En ik heb niet naar hem willen luisteren. Dit laat ons niettemin weer eens zien hoe verduiveld goed we moeten oppassen. Ik dacht werkelijk, dat ik alle voorzorgsmaatregelen had genomen tegen afluisteren. Ik had me er van te voren van vergewist, dat jij en je vrouw alleen in de flat waren. Ik hoorde zelfs de stem door de telefoon, die je vrouw vroeg om direct te komen. Op die manier ben ik door het oude simpele trucje van de dichtslaande deur beetgenomen. Ja, handig is ze, die vrouw van je."

Hij zweeg een ogenblik en zei toen: „Zeg haar uit mijn naam, dat ik in mijn schulp kruip."

„Mag ik nu aannemen, dat zij kan meewerken?"

De grimas, die Mr. Grant maakte, zei genoeg.

„Ze werkt al mee, of we het nu prettig vinden of niet. Zeg haar, dat het Departement het zich tot een eer zal rekenen, als ze zo goed wil zijn met ons aan deze zaak te werken."

„Ik zal het haar zeggen," zei Tommy met iets, dat op een grijns leek.

Grant vroeg ernstig: „Zou je haar nog kunnen overhalen naar huis te gaan en thuis te blijven?"

Tommy schudde zijn hoofd.

„U kent Tuppence niet."

„Ik geloof, dat ik haar langzamerhand begin te kennen. Ik zei je dat alleen omdat — nu ja, je weet het — omdat het een zeer gevaarlijke zaak is. Wanneer ze er achter komen, dat jij of zij......" Hij maakte de zin niet af.

Tommy zei ernstig: „Dat begrijp ik heel goed, mijnheer."

„Maar ik veronderstel, dat zelfs jij niet in staat zult zijn je vrouw te bewegen zich buiten schot te houden."

Bedachtzaam zei Tommy: „Ik ben er helemaal niet zeker van, dat ik dit zou willen. Want het is tussen Tuppence en mij wel anders, begrijpt u. Wij ondernemen iets — maar samen!"

Hij herinnerde zich deze woorden, jaren geleden, tegen het einde van de vorige oorlog, geuit. Een samen ondernomen waagstuk. Dat was tot nu toe zijn leven met Tuppence geweest en dat zou het altijd blijven: een samen ondernomen waagstuk.

HOOFDSTUK IV

Toen Tuppence, even voor het avondeten, de conversatiezaal van Sans Souci binnenkwam, vond ze daar alleen de kolossale Mrs. O'Rourke, die bij het raam zat en er uitzag als een of andere reusachtige Boeddha. Ze begroette Tuppence hartelijk en geestdriftig.

„Wel, daar hebben we Mrs. Blenkensop! U bent net als ik: U komt graag op tijd beneden om nog even rustig voor het eten te zitten. 't Is hier bij goed weer echt gezellig; met de ramen zo open, dat je niets merkt van de etenslucht. Dat is anders iets verschrikkelijks in die pensions, vooral wanneer ze kool of uien stoven. Komt u hier zitten, Mrs. Blenkensop en vertel me eens wat u zoal vandaag met dat mooie weer hebt gedaan en hoe u Leahampton vindt."

Mrs. O'Rourke had iets over zich, dat Tuppence een heilig ontzag inboezemde. Ze had iets weg van een boeman, die Tuppence zich vaag uit de sprookjes van haar kinderjaren herinnerde. Met haar omvang, haar zware stem, haar baard, die ze ongegeneerd liet staan, en haar snor, haar diep-fonkelende ogen en de indruk, die ze maakte van méér dan normale afmeting te zijn, leek ze inderdaad min of meer op een of andere fantastische figuur uit Tuppence's jeugd.

Tuppence antwoordde, dat ze het in Leahampton al erg naar haar zin had en zich hier prettig voelde.

„Voor zo ver ik me dan ergens prettig kan voelen met die voortdurende kwellende onzekerheid."

„Nou ja, u hoeft heus niet zo ongerust te zijn," was de welgemeende en troostende raadgeving van Mrs. O'Rourke. „Die prachtjongens van u komen gezond en wel terug. Daaraan hoeft u niet te twijfelen. U zei toch, dat er één bij de luchtmacht was?"

„Ja, Raymond."

„En is hij nu in Frankrijk of in Engeland?"

„Hij is op het ogenblik in Egypte — zoals hij me tenminste schreef — nu ja, niet wat je noemt: schreef — maar eh — we hebben samen een code afgesproken. Begrijpt u wat ik bedoel? — bepaalde zinnen hebben een bepaalde betekenis. Ik vind, dat dat best mag, nietwaar?"

Onmiddellijk liet Mrs. O'Rourke hier op volgen: „Natuurlijk mág dat. Dat is nu eenmaal het goed recht van iedere moeder."

„Ja, en u begrijpt, dat ik graag precies wil weten waar hij zit."

Mrs. O'Rourke knikte met haar Boeddha-hoofd.

„Ik voel heus helemaal met u mee. Als ik een jongen daar had, zou ik de censuur op precies dezelfde manier bedotten, reken maar. En is uw andere zoon niet bij de marine?"

Tuppence begon beleefdheidshalve een verhaal over Douglas te verzinnen.

„U begrijpt," zei ze tenslotte, „dat ik me zonder m'n drie jongens eenzaam voel. Ze zijn nog nooit allemaal tegelijk van me weg geweest. En ze zijn allerliefst voor me. Heus, ik vind, dat ze me meer als vriendin dan als moeder beschouwen." Ze lachte ietwat schuldbewust. „Ik moet zo nu en dan een grote mond opzetten, want anders gaan ze zonder mij eenvoudig niet uit."

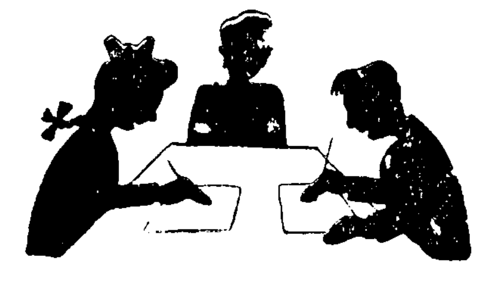
Wat klinkt dat misselijk uit mijn mond, zei Tuppence tot zichzelf. En hardop ging ze voort:

„En ik wist werkelijk niet goed, wat ik moest doen of waar heen ik moest gaan. De huur van mijn huis in Londen was afgelopen en ik vond het dom van mezelf de huur te verlengen en toen dacht ik, dat het misschien helemaal niet kwaad zou zijn een rustig plekje te zoeken, natuurlijk met een goede treinverbinding......"

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

ALLEEN OP DE WERELD

„Onderhand, dat ik mijn broek verander, moet jij me laten horen, hoe je viool kunt spelen".

Hij begon meteen te spelen. Ik zette dapper de punt van de schaar in mijn broek even onder de knie. Het was een mooie broek van grijs laken, net als mijn jas en vest, en ik was heel blij geweest, toen ik hem van vader Acquin gekregen had. Ik dacht niet, dat ik hem zou verknoeien door hem te veranderen, juist het tegendeel. In het begin luisterde ik, onderwijl ik knipte, maar al gauw legde ik de schaar neer en luisterde vol aandacht. Mathieu speelde haast even mooi als Vitalis.

„Wie heeft je dat toch geleerd?" vroeg ik en klapte blij.

„Niemand, iedereen gaf me een beetje raad, maar ik oefende veel!"

„Wie heeft je dan die muziek geleerd?"

„Dat weet ik niet; ik speel, wat ik gehoord heb."

„Dan zal ik je leren muziek te lezen."

„Kun jij dat dan?"

„Dat moet wel, omdat ik de leider van de troep ben."

Nu wou ik Mathieu eens laten horen, dat ik ook muziek kende, nam mijn harp en zong mijn Napolitaans lied.

Nu klapte Mathieu; hij vond, dat we allebei talent hadden en dat we bij elkaar pasten.

We hadden dus muziek gemaakt voor elkaar en moesten er nu eens over gaan denken om muziek te maken voor een maaltijd en voor een nachtverblijf. Ik sloot mijn zak en Mathieu droeg hem als het zijn beurt was.

In het eerste dorp, dat we binnenkwamen, zouden we een voorstelling geven: „Het eerste optreden van de troep Remi".

„Leer mij jouw lied," zei Mathieu, „dan kunnen we het samen zingen en ik denk, dat ik het al gauw op mijn viool zal kunnen begeleiden. Dat zal heel mooi zijn."

Zo ver kwamen we nog niet. In het eerste dorp, dicht bij Villejuif, kwamen we langs een boerderij, waar bruiloft was. Het hele erf was vol met mensen in Zondagse kleren, de heren met bloemen op hun jas, de vrouwen op haar japon. Ik dacht bij mezelf, dat ze misschien graag muzikanten hadden om te kunnen dansen. Daarom liep ik het erf op gevolgd door Mathieu en Cappi, en met mijn hoed in de hand deed ik mijn voorstel aan de eerste persoon, die ik ontmoette. Deze gaf me geen antwoord, maar draaide zich om naar de gasten, stak twee vingers in de mond en floot zo scherp en hard, dat Cappi er van schrok.

„Hé, jullie daar!" riep hij, „wat denken jullie van een stukje muziek? Daar zijn een paar muzikanten aan komen waaien!"

„Ja, ja, muziek, muziek!" klonken toen mannen- en vrouwenstemmen.

„Plaats nemen voor de quadrille!" riep er een.

In een paar minuten vormden zich groepen dansers in het midden van het erf.

„Heb jij weleens quadrilles gespeeld?" vroeg ik zacht in het Italiaans aan Mathieu, want ik was tamelijk bang.

„Ja."

Hij tokkelde er een op zijn viool. Toevallig kende ik die. We waren gered.

Ze hadden een kar uit een loods gehaald en daar moesten wij op gaan zitten.

Al hadden wij nog nooit samengespeeld, toch sloegen we met onze quadrille geen gek figuur. Gelukkig speelden we voor toehoorders die niet zo nauw keken.

„Kan er een van jullie op de hoorn blazen?" vroeg de man, die ik het eerst had aangesproken.

Hij was zo'n beetje de ceremoniemeester van het gezelschap.

„Ik wel," zei Mathieu, „maar ik heb er geen."

„Ik ga er een halen, want een viool is wel mooi, maar een beetje zacht," zei de ceremoniemeester.

„Speel jij ook al hóórn?" vroeg ik Mathieu, weer in het Italiaans.

„Ja, én trompet én fluit én alles, waarop gespeeld kan worden."

Hij was beslist veel waard, die Mathieu.

De hoorn werd gauw gebracht en we speelden quadrilles, polka's en walsen, maar vooral quadrilles. We speelden door tot de nacht en we kregen geen kans om even uit te blazen. Voor mij was dat niet erg, maar wel voor Mathieu, want die had een zware partij met zijn hoorn en was nog moe van zijn reis en ontberingen. Soms zag ik hem even bleek worden, maar hij hield vol.

Gelukkig was ik de enige niet, die dat bemerkte; de bruid had er ook erg in.

„'t Is genoeg," zei ze, „die kleine kán niet meer. Nu allemaal je beurs open voor de muzikanten!"

„Als u wilt," zei ik en sprong van de kar af, „zal ik onze kassier het geld laten ophalen."

Ik gooide mijn hoed naar Cappi en die nam hem in zijn bek. Men had schik in de sierlijke manier waarop hij bedankte, als hij wat gekregen had; maar wat voor ons van belang was, men gaf veel. Ik zag de blanke geldstukken in de hoed vallen; het laatste was een vijf-francs-stuk van de bruidegom. Wat een fortuin!

Maar dat was nog niet alles! Men nodigde ons aan tafel en we mochten slapen in een schuur.

De volgende morgen verlieten we dit gastvrije huis met een kapitaal van achtentwintig francs.

„Dat hebben we aan jou te danken, Mathieu; alleen zou ik nooit zoveel ontvangen hebben!"

Met achtentwintig francs op zak voelden we ons rijkaards en toen we te Corbeil kwamen, kon ik me enkele uitgaven veroorloven, die ik beslist nodig oordeelde.

Bij een handelaar in metaalwaren kocht ik een oude hoorn voor drie francs. Hij was niet nieuw en niet mooi, maar schoongemaakt en opgepoetst was het net iets voor ons. Verder kocht ik rode banden voor onze kousen en een oude soldatenransel voor Mathieu. Want het was minder vermoeiend een lichte ransel op de schouders te dragen dan van tijd tot tijd een zware zak te torsen. Wat we te dragen hadden, zou ik gelijk over de twee zakken verdelen en we zouden dan gemakkelijker lopen.

Toen we Corbeil verlieten, waren we echt in goeden doen. Al onze aankopen waren betaald en we hielden nog dertig francs over, want onze voorstellingen hadden vee opgebracht. Onze lijst van voordrachten was zo opgemaakt, dat we lang in dezelfde plaats konden werken zonder vaak in herhalingen te vervallen.

Daarbij konden Mathieu en ik zo goed met elkaar opschieten, dat we net broers waren.

Lachend zei hij weleens: „Een baas als jij, die nooit slaat, is eigenlijk te mooi om waar te zijn!"

„Dus gaat het naar je zin?"

„Natuurlijk heb ik het naar mijn zin! Het is voor het eerst sinds ik mijn land verliet, dat ik niet naar een ziekenhuis verlang."

Deze voorspoedige omstandigheden spoorden me aan om nieuwe verlangens te verwezenlijken. We liepen nu in de richting van Montargis, op weg naar moeder Barberin. Door moeder Barberin te bezoeken zou ik wel een plicht van dankbaarheid vervullen, maar daarmee zou ik er wat te goedkoop afkomen. Als ik eens wat voor haar meebracht? Nú was ik rijk en kon ik haar wel een cadeau geven! En dan wist ik één geschenk, waarmee ik haar dolgelukkig zou maken, niet alleen voor het ogenblik, maar voor jaren, tot op haar oude dag; en dat was.... een koe om onze arme „Rooie" te vervangen. Wat zou moeder Barberin blij zijn, als ze een koe van me kreeg, en hoe gelukkig zou ik zelf niet zijn, als ik die geven kon!

Wat een mooie droom was dat; maar hoeveel geld zou er wel nodig zijn om die droom te laten uitkomen? Hoeveel zou een koe kosten? Een grote, dikke moest het niet wezen, want die zou te duur komen en die zou te veel voer nodig hebben en dan kwam

Ze hadden een kar uit de loods gehaald en daar moesten wij op gaan zitten.

moeder Barberin misschien in moeilijkheden.

Toen ik in een herberg aan een boer vroeg, hoeveel een koe kostte, werd ik uitgelachen. Die vent sloeg met zijn vuist op tafel, draaide zich om en riep de herbergier.

„Weet je, wat die kleine muzikant vraagt? Hoeveel kost een koe, niet te groot en niet te dik! Moet het soms een gedresseerd beest wezen?"

Ze begonnen me uit te lachen, maar ik liet me niet in de war brengen en antwoordde:

„Ze moet goed melk geven en niet te veel vreten."

„Moet je ze aan een touw meenemen, net als een hond, op je lange wandelingen?"

Nadat hij me nog een poos voor de gek gehouden had, begon hij ernstig te worden.

„Ik heb juist een goed beest voor je, een zachtaardige koe, die veel melk geeft, bijna allemaal room, en die haast geen eten nodig heeft. Voor vijftien goudstukken mag je ze meenemen."

's Avonds in mijn bed lag ik na te denken over wat dat gesprek met die boer me geleerd had: Een koe kostte vijftien goudstukken, dat was honderdvijftig francs. Daar was ik nog lang niet aan toe.

Zou het me ooit lukken zoveel geld bij elkaar te sparen? Ik meende van wel, als we het geluk van onze eerste dagen een beetje meekregen. Het zou alleen wat lang duren.

Het leek me daarom het beste nog niet naar Chavanon te gaan, maar eerst naar Varses; dan hadden we de benodigde tijd vóór we naar moeder Barberin gingen; en dan konden we best de vereiste honderdvijftig francs bij elkaar krijgen.

De volgende morgen vertelde ik mijn plan aan Mathieu en hij stemde er direct mee in.

„Laten we naar Varses gaan, naar de mijnen; dat is vast wel interessant. Zo'n mijn wil ik weleens zien."

In een rechte lijn is de weg van Montargis naar Varses ongeveer vijfhonderd kilometer lang, maar wij zouden zeker wel duizend kilometer moeten lopen, omdat wij omwegen maakten door dorpen en steden.

We deden er haast drie maanden over en hadden goede zaken gemaakt, want toen we in de omgeving van Varses kwamen, had ik in mijn leren beurs al honderdachtentwintig francs overgehouden. We kwamen nog maar tweeëntwintig francs te kort voor de koe. Mathieu was niet zo blij als ik met ons succes, dat grotendeels aan zijn medewerking te danken was. Vooral van de gekochte hoorn hadden we veel plezier. Die was meer geschikt om publiek te trekken dan zijn viool.

De ontbrekende tweeëntwintig francs zouden we ongetwijfeld wel ophalen, als we van Varses naar Chavanon gingen.

Het was twee à drie uur in de middag, toen we Varses naderden. De zon straalde aan een heldere hemel; maar boven de stad hingen rookwolken en een uur lang hoorden we uit de gebouwen langs de weg het lawaai van stampende machines.

Varses was een smerige stad, zwart van kolenstof en roet, dat zich op de huizen en straten had vastgezet.

Midden door de stad liep een rivier, de Divonne. Omdat de bergen rondom kaal waren, konden er weleens overstromingen ontstaan. Het regenwater golfde bij stortbuien langs de berghellingen naar de rivier, die daardoor vaak zo hoog steeg, dat het water de huizen binnenliep en ook weleens de kolenmijnen bedreigde.

De spoorrails, waarover de hele dag wagons vol kolen en ijzererts reden, liepen midden door de straten. Geen wonder dat alles er zo stoffig uitzag.

Ik wist, dat de oom van Alex hier mijnwerker was en dat hij werkte op de mijn van Truyère. Dat was alles. Of hij in Varses woonde of in de omgeving, was me niet bekend.

Toen ik vroeg naar de mijn van Truyère, stuurde men mij langs de linkeroever van de Divonne naar een dal, waar de mijn gelegen was.

Bij het begin van de vallei bevonden zich de bovengrondse gebouwen, loodsen, magazijnen, kantoren en machinegebouwen.

Daar kwamen we een jonge vrouw tegen, met een vreemde blik in haar

Brief van Tante Corry

Beste neefjes en nichtjes

Hoe gaat het met jullie. Fijn dat de vacantie in zicht is dan kunnen jullie heerlijk ravotten. Lisette Sprockel, tante zal zorgen dat je punten voortaan in orde komen. We hebben er een nieuweling bijgekregen, ze heet Marjorie Oostvriesland. We wensen je van harte welkom in onze familiekring. Je schrijft ook dat je eerder een brief had gestuurd, maar tante heeft het niet gezien anders was je naam zeker in de krant verschenen.
De oplossing was „Leeuwentemmer".

Het uitgeloofde boek is gewonnen door Armand Prode: proficiat!

Ik heb veel neefjes en nichtjes van de kinderkrant bij de balletfilms in Roxy gezien. Het was leuk nietwaar? Volgende week herhalen ze deze films weer. Dan hoop ik meer kinderen in Roxy te zien. Willen alle neefjes en nichtjes in hun brief het juiste aantal punten zetten, en niet zo als de meeste kinderen doen **„Ik heb 20 als dit goed is heb ik 30"**. Dus voortaan het juiste aantal.

Alle brieven moeten uiterlijk 2 augustus binnen zijn en voorzien van naam alsmede het aantal punten.

Vergelijkingspuzzle

GLANS — TEERPIL

Dit malle vergelijkingssommetje moet je maar weer eens zien op te lossen. Je weet wel, dat je van elk woord een ander woord moet maken. Als je de goede woorden gevonden hebt, dan weet je meteen, dat de opgave heus goed is.

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

19—45. — Laag bukkend stort Axe zich blindelings in de wildernis van riet en struikgewas. Hij beseft, dat hij heel weinig kansen heeft, om het er heelhuids af te brengen in dit voor hem onbekende verraderlijke moeras. Enkele pijlen fluiten hem om de oren; zijn achtervolgers zitten dicht achter hem aan, maar het schijnt, dat hij langzaam op hen uitloopt; hun stemmen klinken verder en verder weg. Omkijkend ziet Axe hen op een kluitje naar hem staan kijken. Het volgende ogenblik wordt de betekenis hiervan hem duidelijk. Kil, drabbig water spettert om zijn enkels. Hij begint vaste grond onder de voeten te verliezen.

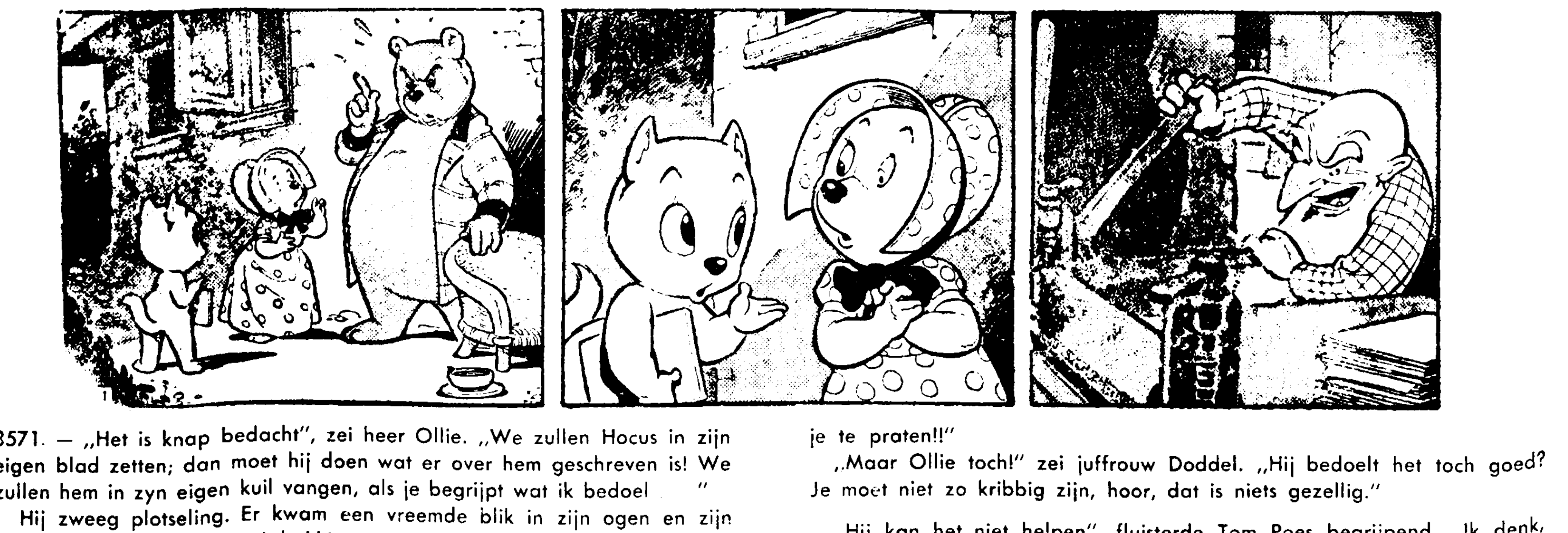
„Dan maar zwemmen als dat kan", denkt hij grimmig.

Eensklaps vinden zijn voeten geen houvast meer en met een verschrikkelijke kreet zakt hij weg in het moeras. De krijgers van Voron kijken elkaar grijnzend aan, als ze Axe's kreet zwak horen opklinken.

„We kunnen wel teruggaan", zegt er een. „Van hem zullen we geen last meer hebben."

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3571. — „Het is knap bedacht", zei heer Ollie. „We zullen Hocus in zijn eigen blad zetten; dan moet hij doen wat er over hem geschreven is! We zullen hem in zyn eigen kuil vangen, als je begrijpt wat ik bedoel "

Hij zweeg plotseling. Er kwam een vreemde blik in zijn ogen en zijn gelaat nam een sombere uitdrukking aan.

„Zeg eens, wat betekent dit eigenlijk?" hernam hij op barse toon. „Ben je soms jaloers op mijn roem, jonge vriend?"

„Wat bedoelt u?" vroeg Tom Poes verschrikt.

„Je gunt me zeker niet, dat ik in Hocus' Magazijn sta, hè?" riep heer Ollie uit. „Ik heb je in de gaten, baasje! Bah! Je bent me te min om met je te praten!!"

„Maar Ollie toch!" zei juffrouw Doddel. „Hij bedoelt het toch goed? Je moet niet zo kribbig zijn, hoor, dat is niets gezellig."

„Hij kan het niet helpen", fluisterde Tom Poes begrijpend. „Ik denk, dat de oude Hocus bezig is met het drukken van het blad, dat heer Bommel beroemd zal maken. Hij zal wel op de pers liggen."

Nu, daar had Tom Poes gelijk in. De grijsaard was druk doende met de uitgave van zijn onzalig weekblad. Diep in het woud bewoog hij zich door zijn onderaardse ruimte. En ja, daar draaide hij de knarsende pers nog eens extra aan, terwijl hij een kakelend lachje uitstootte . . .

Alleen op de Wereld

(Vervolg van pag. 4)

ogen; haar haren golfden los over haar schouders en ze had een klein kind aan de hand.

„Wil je me een koele weg wijzen?" vroeg ze.

Ik keek haar verwonderd aan.

Zij vervolgde: „Een weg met bomen en schaduw, langs een kabbelende beek en met zingende vogels in de bomen."

Ze begon een vrolijk deuntje te fluiten.

„Ben je die weg niet tegengekomen? Dat is jammer."

Ze toonde zich helemaal niet verwonderd over mijn zwijgen en ging door:

„Dan is die nog ver weg. Ligt hij rechts of is het links? Vertel dat eens, mijn jongen. Ik zoek al lang, maar kan hem niet vinden."

Ze sprak zeer vlot en maakte geregeld gebaren met haar rechterhand, terwijl ze met haar linkerhand zacht over het hoofd van haar kind streek.

„Ik vraag je naar die weg, omdat ik daar beslist Marius zal vinden. Heb je Marius gekend? Neen? Nou, dat is de vader van mijn kind. Toen hij in de mijn verbrand is, bij een gasontploffing, is hij naar die koele weg gegaan. Nu loopt hij alleen nog maar op koele wegen, dat is goed voor zijn brandwonden. Hij kent die wegen wel, ik niet. Daarom heb ik hem al in zes maanden niet meer gezien. Zes maanden is lang, als je van elkaar houdt! Zes maanden!"

Ze draaide zich om en wees naar de mijngebouwen.

„Onder de grond werken," schreeuwde ze, „is duivelswerk! Afgrond, geef mij mijn vader, mijn broer Jan, geef me Marius terug! Vervloekt ben je! Vervloekt!"

Daarop begon ze weer tegen mij:

„Jij bent niet van deze streek, hè? Je schapevacht en je hoed vertellen me, dat je van ver weg komt. Ga maar naar het kerkhof, daar liggen er drie van mij, allemaal dood in de mijn!"

Dan klemde zij haar kind in haar armen tegen zich aan en riep: „Mijn kleine Piet krijg je niet, nooit! Bij het water is het fris. Waar is die weg toch? Als jij die niet weet, ben je het zo dom als de anderen, die me in mijn gezicht uitlachen. Waarom houd je me dan op? Marius wacht op me."

Ze vervolgde haar weg met grote stappen en floot weer haar vrolijke deuntje.

Ik begreep, dat deze ongelukkige krankzinnig geworden was, omdat zij haar man verloren had door een ontploffing in de mijn. Die ontmoeting, vlak bij de ingang van die mijn, maakte ons neerslachtig. Bij de poort noemde men ons het adres van oom Caspar; het was dichtbij in een bochtig en omhooglopend straatje op de helling bij de rivier. Toen we daar aankwamen, stond een vrouw, met haar rug tegen de deur geleund, met een buurvrouw te praten. Zij vertelde me, dat oom Caspar pas om zes uur, na het werk, thuis zou komen.

„Wat wil je van hem?" vroeg ze.

„Ik wil graag Alex spreken."

Toen bekeek ze me van het hoofd tot de voeten en ze keek naar Cappi.

„Ben jij Remi?" zei ze. „Alex heeft over jou verteld. Hij verwacht je. Wie is die jongen?"

Ze wees naar Mathieu.

„Dat is mijn kameraad."

Het was de tante van Alex. Ik meende, dat ze ons zou vragen om binnen te komen en uit te rusten.

Ze kon aan onze stoffige voeten en aan onze gezichten toch wel zien, dat we vermoeid waren. Maar niets daarvan. Ze herhaalde me nog eens, dat ik Alex thuis zou vinden, als ik om zes uur terug wou komen, want Alex was ook in de mijn.

Ik durfde niet te vragen, wat me niet aangeboden werd, maar dankte haar voor de inlichtingen en we trokken de stad in. Eerst zochten we naar een bakker, want we rammelden van de honger.

Ik schaamde me voor deze koude ontvangst. Mathieu zou wel denken: moeten we daarvoor nu zoveel kilometers lopen? Op die manier zou Mathieu geen mooie gedachte krijgen over mijn vrienden. Ik voelde er niet veel voor om tegen zes uur weer naar die tante terug te gaan; maar we gingen tegen die tijd bij de poort van de mijn staan wachten.

Er was me verteld, dat de mijnwerkers naar boven kwamen door een gang naast de lampenkamer. Daarom plaatsten we ons bij die uitgang en enkele minuten na zessen zagen we in de verte de lichtjes van de mijnlampen, die de arbeiders in de hand droegen.

De mannen hadden allemaal zwarte gezichten en smerige kleren aan en ze gingen de lampenkamer binnen om hun lamp op te bergen.

We keken goed uit, maar zagen Alex niet naar buiten komen en ik herkende hem pas, toen hij me om mijn hals vloog. Zo zwart was hij van het hoofd tot de voeten.

„Dat is Remi," zei hij tegen een man van ongeveer veertig jaar, die naast hem liep.

Deze man had een goedig gezicht net als zijn broer, vader Acquin. Ik had wel begrepen, dat hij oom Caspar was.

„We hadden je al lang verwacht," zei hij gemoedelijk.

„Maar 't is een heel eind van Parijs naar Varses!"

„Ja, en je hebt maar korte beentjes!" zei hij lachend.

Cappi was ook blij, dat hij Alex zag, en trok hem aan de mouw van zijn jas.

Ik vertelde aan oom Caspar, dat Mathieu mijn kameraad was, mijn compagnon, die ik vroeger al gekend had en later weer teruggevonden; en dat hij zo goed hoorn kon blazen.

„O, en dat is Cappi!" zei oom Caspar; „'t is morgen Zondag en als je dan goed uitgerust bent, moet je ons een voorstelling geven. Alex zegt, dat die hond nog geleerder is dan een schoolmeester of een toneelspeler."

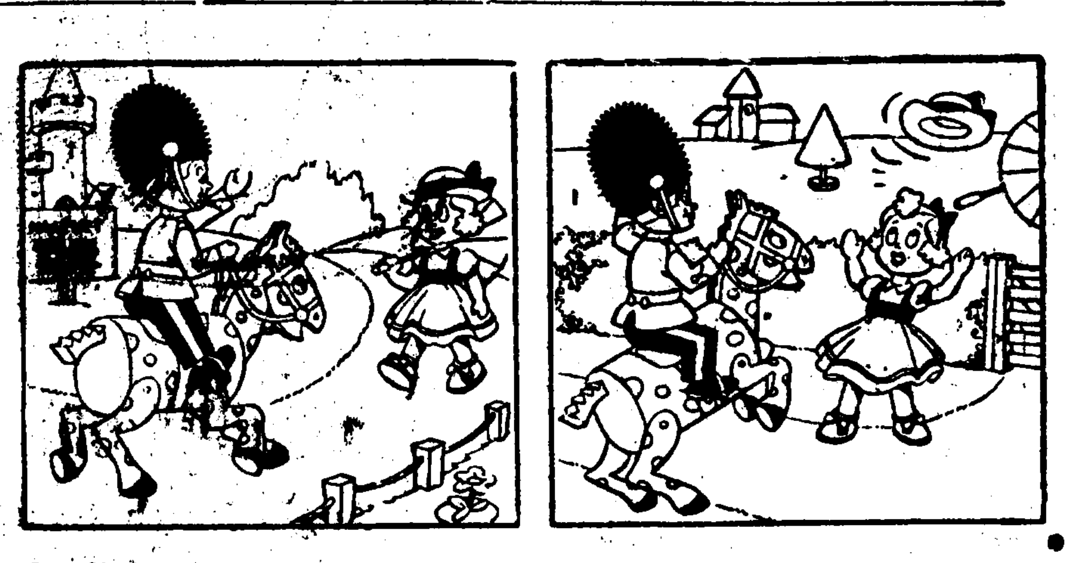
Zo verlegen als ik me voelde tegenover de tante, zo vrij en op mijn gemak was ik bij die oom.

„Babbelen jullie twee maar wat, jongens," zei hij tegen Alex en mij; „jullie zullen elkaar heel wat te vertellen hebben. Ik praat intussen wel wat met deze jongeman, die zo goed hoorn blaast."

„Weet je, wat die kleine muzikant vraagt? Hoeveel kost een koe, niet te groot en niet te dik?"

1. „Hallo, Dollie," roept Tommie de soldaat. „Waar ga je heen met dit mooie weer?" „Wel," zegt Dollie, „ik ga een wandeling maken." „Dan rijd ik tot het paleis met je mee, want ik heb dienst," zegt Tommie.

2. Fier op zijn paard gezeten, rijdt Tommie naast Dollie voort, totdat plotseling een harde windvlaag Dollie's hoed afrukt en hem met de parasol de weide inblaast. „Hindert niet," zegt Tommie. „Ik haal ze voor je."

3. Met een fraaie sprong springt Batty over het hek, maar o, lieve help! De weide is door de regen een grote modderpoel. Overal spat de modder rond, doch gelukkig niet op de hoed en de parasol van Dollie.

4. „Heel erg hartelijk bedankt," zegt Dollie. „Maar nu moet je opschieten anders kom je te laat bij het paleis," raadt Dollie hem aan. „Ik moet eerst de benen van het paard schoonmaken, want kijk eens hoe zij er uit zien."

5. Toevallig kwam er juist een sproeiwagen aan en nu kreeg Tommie een goed idee. Hij steeg van Batty af en liet zijn paard vlak achter de sproeiende wagen lopen. „Wat is hij toch een lief schrander paard," lacht Dollie.

6. De bestuurder hoorde achter zich praten en toen hij omkeek, zag hij wat er aan de hand was. Direct zette hij de wagen stil en liet het water over de benen van Batty lopen, zodat ze heel erg goed schoon werden.

7. „Dat bespaart je een hoop werk," lacht Dollie. „Om Batty te belonen, zal ik een extra-klontje suiker voor hem meenemen." „Dat heeft hij wel verdiend," meent Tommie, „want ik had het nooit zo vlug kunnen doen."

8. Zo vlug als hij maar kan, rijdt Tommie nu naar het paleis en toen de koning uitreed, stond hij netjes voor de poort op wacht. En toen de koning tegen Dollie lachte, was zij zo blij, dat zij hard met haar zakdoekje wuifde.

Naam	Punten	
Armand Prade	1	BOEK
Henna Monk	1	”
Yvonne Monk	1	”
Rita Caster	1	”
Georgette Labad	1	”
Raymond Labad	1	”
Freddy Chundro	1	”
Magnolia Thielman	1	”
Hubert Borschot	90	punten
Edward Profeet	90	”
Ivy Sambo	90	”
Vincent Jansen	90	”
Mildred Jansen	90	”
Jeanette Thijssen	90	”
Joyce Perry	90	”
Marcel Pourier	90	”
Rudy Pourier	90	”
Geny Pourier	90	”
Reina Orman	90	”
Juliet Tremus	90	”
Joy Martina	90	”
Altel Isebia	90	”
Noimi Constancia	90	”
Trudje Juda	90	”
Lucia Ignatius	90	”
Elvia Obispo	90	”
Dirk Sumter	90	”
Monica Felipa	90	”
Casilda Felipa	90	”
Candida Felipa	90	”
Melva Felipa	90	”
Ida Felipa	90	”
Ethel Sprock	90	”
Rieke Moeniralm	90	”
Huub Moeniralm	90	”
Dulcela Haseth	90	”
Cleon Gout	90	”
Patricia Gout	90	”
Edna Hu Ang	90	”
Erwin Lambertina	90	”
Cynthia Buttler	90	”
Loyd Narain	90	”
Magda Chin A Lien	90	”
Sonny Caster	90	”
Rita Meyer	90	”
Tom Smeulders	90	”
Tessie van Sprang	90	”
Richard Lopez Penha	90	”
Mark Chundro	90	”
Ingrid v. Eyma	90	”
Sharon v. Eyma	90	”
Lisette Sprockel	80	”
Helen Wever	80	”
Doreen Peterson	80	”
Nilva de Jezus	80	”
Otmar Curiel	80	”
Rinette Drenthe	80	”
Chester Conner	80	”
Mirtha Casseres	80	”
Oswin Casseres	80	”
P. Loe	80	”
Bianca Rier	80	”
Harold de Miranda	80	”
[illegible] Juda	80	”
George Curiel	80	”
Mario Schmeits	80	”
[illegible] Schmeits	80	”
Betty Tweeboom	80	”
Frans Nijbroek	80	”
Martha Amelo	80	”
Ingrid Zijlstra	80	”
Rudy Zijlstra	80	”
Edgar Zijlstra	80	”
Egbert Zijlstra	80	”
Maritza Zijlstra	80	”
Merediet Zijlstra	80	”
Ignalt Zijlstra	80	”
Rietje Ehren	80	”
Heleentje Ehren	80	”
Leslie Tweeboom	80	”
Carmelita Chocolaad	80	”
Herman Chocolaad	80	”
Joke Chocolaad	80	”
Martin Chocolaad	80	”
Adrie Chocolaad	80	”
Yvette Chocolaad	80	”
Mayra Pocornie	80	”
Merle Pocornie	80	”
Louise Pocornie	80	”
Astrid Meyer	80	”
Cynthia Dijkstra	80	”
Ludwig Petrona	80	”
Jenny Chundro	80	”
Jacques Hernandez	70	”
Mathilda Laurens	70	”
Vivienne Pieters	70	”
Claverina Lichtenberg	70	”
Ivette Wilson	70	”
Yvonne Wilson	70	”
Daniel Wever	70	”
Ronald Sambo	70	”
Irene Sambo	70	”
Myrna Sambo	70	”
Yvonne Lichtenberg	70	”
Lean v. Opstal	70	”
William Thomas	70	”
Gene Nahr	70	”
Jan Spaan	70	”
Stowell Hupsel	70	”
Melvyn Hupsel	70	”
Bettie de Brouwer	70	”
Theodardus Mathilda	70	”
Jean Schmeits	70	”
Joseph Borgschot	70	”
Ethel Gout	70	”
Xavier Broos	70	”
Xiomara Broos	70	”
Irice Dovale	70	”
Ilse Dovale	70	”
Ivy Dovale	70	”
Joep Rooamsler	70	”
Humphrey Girigori	70	”
Marvis Narain	70	”
Maureen Tweeboom	70	”
Scarlet Tweeboom	70	”
Desmond Tweeboom	70	”
Bertha Spalburg	70	”
Magda Angad-Gaur	70	”
Lucien Angad Gaur	70	”
Stanley Esposa	70	”
Yersey Tweeboom	70	”
Astrid Thielman	70	”
Jenny Lopez Penha	70	”
Simonia Thielman	70	”
Lino Virginia	60	”
Marian Gijsbertha	60	”
Rudolf Knel	60	”
Irene Cicilia	60	”
Edith Cicilia	60	”
Lesley Petrus	60	”
Mildred Campagnard	60	”
Flory de La Fuente	60	”
Mamerta Oleano	60	”
Olivia Veira	60	punten
Edith Marsera	60	”
Astrid Nicolina	60	”
Monica Pietersz	60	”
Norman La Cruz	60	”
Delia Rosina	60	”
Selly Jansen	60	”
Carla Belfor	60	”
Elia Petronilia	60	”
Humphrey Oleano	60	”
Dirk Sumpter	60	”
Elaine Thomas	60	”
Leo Lobo	80	”
Linlinda Haseth	60	”
Ingrid Genoveva	60	”
Maureen Genoveva	60	”
Sedney Genoveva	60	”
George van Uiter	60	”
Joseph Borgschot	60	”
Agnes Estanista	60	”
Luorina Estanista	60	”
Ingrid Estanista	60	”
Edsel Estanista	60	”
Lucille Curiel	60	”
Carlo Hupsel	60	”
Dick van Uiter	60	”
Ruben Pieters	60	”
Harvey Zimmerman	60	”
Nigma Zimmerman	60	”
Shirley Cratz	60	”
Ciro Antersijn	60	”
Nirza de Lannoy	60	”
Georgine de Lannoy	60	”
Ella de Lannoy	60	”
Anne Marie de Windt	60	”
Lucy van der Loos	60	”
Clarisse Eliazer	60	”
Vilma Eliazer	60	”
Ignacio Pedro	60	”
Sigrid Sprock	60	”
Marcel Fraai	60	”
Humphrey Girigori	60	”
Riki Ehren	60	”
Arno Ehren	60	”
Liesje Ehren	60	”
Imro Schoonhoven	60	”
Clark Tweeboom	60	”
Smiley Tweeboom	60	”
Julienne Curiel	60	”
Frans Curiel	60	”
Viola Fos	60	”
Marcia Balinge	60	”
Wim Balinge	60	”
Iwan Balinge	60	”
Carlos Balinge	60	”
Mildred Mook	60	”
Irving Pocornie	60	”
Ruthmilia Pocornie	60	”
Cynthia Dijkstra	60	”
Ernesto Petrona	60	”
Rodney Delannoy	60	”
Erika Dietzel	60	”
Petra Rosina	50	”
Harold de la Paz	50	”
Virgilio de la Paz	50	”
Monica Thomas	50	”
Walter Martis	50	”
Elsita Dunker	50	”
Reginalda Lebacks	50	”
Sandra van Uiter	50	”
Sheila van Uiter	50	”
Sigrid Casseres	50	”
Henny Martinez	50	”
Shelley Curiel	50	”
Wilma Tjin-A-Sie	50	”
Ruby Tjin-A-Sie	50	”
Joan de Miranda	50	”
Gerda Sprock	50	”
Majorie Lamboo	50	”
Allan Leysner	50	”
Ingrid Cuales	50	”
Rachel Cuales	50	”
M. Tjon	50	”
Cresencia King	50	”
Mildred King	50	”
Lorine Hu Ang	50	”
Dalila Jansen	50	”
Lilian Maduro	50	”
Jacqueline Brensers	50	”
Jetje Segers	50	”
Oscar Ugueto	50	”
Marlene [illegible]	50	”
Lucia Amelo	50	”
Gerda Amelo	50	”
Marietta Curiel	50	”
Louis Curiel	50	”
Vivian v.d. Lee[illegible]	50	”
Ingrid v.d. Lee[illegible]	50	”
Irving Pocornie	50	”
Ruthmilia Pocornie	50	”
Ritson Martis	50	”
Norman de Miranda	50	”
Wanda de Freitas	40	”
Anthony Nahar	40	”
Raquel Ramos	40	”
Antonia de Palm	40	”
Adele Cicilia	40	”
Marietta Cicilia	40	”
[illegible] Cicilia	40	”
Evelyn Roosberg	40	”
Roy David	40	”
[illegible] Wever	40	”
Ivy Richardson	40	”
Cyldra Sambo	40	”
Reginalda Lebacks	40	”
Frida de la Paz	40	”
Anthony de la Paz	40	”
Nilo Sneper	40	”
Wilfrido Engelhardt	40	”
Yvette Mathilde	40	”
Lucille Royer	40	”
Kitty Thijm	40	”
Ilse Thijm	40	”
Eric de Haas	40	”
Ernie Isselt	40	”
Gloire Henriquez	40	”
Elvin Maduro	40	”
Ernest Davelaar	40	”
Cedric Davelaar	40	”
Anthony Hato	40	”
Robert Maduro	40	”
Wilda Curiel	40	”
Richard Davelaar	40	”
Norma Jacobus	40	”
Rita Eendragt	40	”
Franklin Eendragt	40	”
Josette Henriquez	40	punten
Manuel Marquez	40	”
Aileen Voss	40	”
Ingrid Voss	40	”
Loesille Voss	40	”
Freddy Voss	40	”
Kenneth Thijm	40	”
R. Augusto	40	”
Achilles Elmzoon	40	”
Vianney Elmzoon	40	”
Filûmena Elmzoon	40	”
Cira Lichtenberg	40	”
Henry Croes	40	”
Dudley Cuales	40	”
Maureen Cuales	40	”
Walter Juda	40	”
Reginalda Juda	40	”
Wijnand Kroeze	40	”
Michel Schmeits	40	”
Nory Henry	40	”
Peggy Henry	40	”
Clarisse Henry	40	”
Aurelia Pedro	40	”
George Vos	40	”
Ludwina Croez	40	”
Jules Lobo	40	”
Ingrid Lobo	40	”
Armand Prade	40	”
Carmen Nybroek	40	”
Jenny Fraai	40	”
E. Dovale	40	”
Melvyn Dovale	40	”
Roland Dovale	40	”
Raymond Dovale	40	”
Carlo Macnack	40	”
Eric Macnack	40	”
Fernando Rodrigues	40	”
Lilian Chundro	40	”
Dennis Chundro	40	”
Roy Chundro	40	”
Ivan Davelaar	40	”
Corry Davelaar	40	”
Merle v. Eyma	40	”
Rodion v. Eyma	40	”
Kiki Bernardus	30	”
Faustina Frank	30	”
Sylvia Maduro	30	”
Hubert Salas	30	”
Ingrid Hose	30	”
Consuelo Tromp	30	”
Juan Lauff	30	”
Louise Sanchez	30	”
Petra de Cuba	30	”
Glenda de Cuba	30	”
Raymond de Windt	30	”
Elisabeth Burgos	30	”
Lesley Roosberg	30	”
Louis Carty	30	”
Mauritza Fontilus	30	”
Regine Fontilus	30	”
Carlentje van Oostal	30	”
Gilbert Leonora	30	”
Stanley Leonora	30	”
Franklin Leonora	30	”
Yvonne Paulina	30	”
Florry Vijzelman	30	”
Glenda Sambo	30	”
Edith Jacobus	30	”
Melfrien Jacobus	30	”
Silfriede Inderson	30	”
Henneth Vinck	30	”
Wilma Tjon-A-Sie	30	”
Reginald Druiventak	30	”
Ferdinand Druiventak	30	”
Stella Dedecker	30	”
Mildred Laurens	30	”
Howard Thijm	30	”
Helen Fernandez	30	”
Toos Beversluis	30	”
Candida Jansen	30	”
Astrid Cooman	30	”
Carla Becker	30	”
Marlene Prins	30	”
Henk Thijssen	30	”
Isidora Morars	50	”
Sonja Balentina	30	”
Jorina de Palm	30	”
Rudy Sprock	30	”
Teresa Calvo	30	”
Hernando Calvo	30	”
Hetty Vos	30	”
Ria Vos	30	”
Dennis de Vries	30	”
Ray de Vries	30	”
Johnny de Vries	30	”
Ida de Vries	30	”
Kenneth de Vries	30	”
Karel de Vries	30	”
Grace Martina	30	”
Viola Martina	30	”
Humphrey Martina	30	”
Norman Arendaz	30	”
Clyde Arendsz	30	”
Roland Arendsz	30	”
Soni Gerardina	30	”
Violeta Gerardina	30	”
Greta Antersijn	30	”
Tirso Antersijn	30	”
Geraldine Antersijn	30	”
Irene Pedro	30	”
Marcel Hu Ang	30	”
Aurelia Jimenis	30	”
Annemarie Barnet	10	”
Hertha van Sprang	30	”
Helen van Sprang	30	”
Jan van Sprang	30	”
Henna Nybroek	30	”
Ansje Pieneman	30	”
Claude Cathalina	30	”
Alise Cathalina	30	”
Roseline Pocornie	30	”
Eduard Pocornie	30	”
Vera Caster	30	”
Gerda Smeets	30	”
Wim Smeets	30	”
Sherida Chin-A-Lien	30	”
Edmee Chin-A-Lien	30	”
Maryoj Chin-A-Lien	30	”
Orlando Themen	30	”
Lloyd Thielman	30	”
Rose Marie Lopez Penha	30	”
Ronald Doedel	20	punten
Glenda Croes	20	”
Denise Ho	20	”
Purey Ho	20	”
Henry v. Meeteren	20	”
Jessy Maduro	20	”
Mavis Wehl	20	”
Hans Roest	20	”
Ligia Doedel	20	”
Ella Richardson	20	”
Stanley La Croez	20	”
Ferdinand Maduro	20	”
Mauricia Provence	20	”
Marlene Adoptie	20	”
Louris Hagen	20	”
Lucille Palm	20	”
Ilha Palm	20	”
Shelley Palm	20	”
Richard Maduro	20	”
Glenda van Delden	20	”
Eugenie Victoria	20	”
Irene Ramlal	20	”
Christine de Jong	20	”
Vivian Gabriela	20	”
Reginald de Lima	20	”
Arlette Chee	20	”
Howard Chee	20	”
Mathilda Rademaker	20	”
R. Devid	20	”
Rene Haseth	20	”
Regina Haseth	20	”
William Lobo	20	”
Philomena Carty	20	”
Reginald Sambo	20	”
Myrtha Mambre	20	”
Juliana Martinez	20	”
Glenda Jacobus	20	”
Ivonne de la Paz	20	”
Gilbert de la Paz	20	”
Marliesje Sprockel	20	”
Robert Marchena	20	”
Anneke Kersten	20	”
Edna Rosina	20	”
Yvette Cuales	20	”
Aspacia Medema	20	”
Florentina Mathilda	20	”
Alicia Pietersz	20	”
Yvi Doppia	20	”
Ingrid Doppia	20	”
Joan Doppia	20	”
Martha van de Hansz	20	”
Mara Hellburg	20	”
Elvis Zavala	20	”
Maritza Roosberg	20	”
Marcel v.d. Leyde	20	”
Hubert Neslo	20	”
Roy Huggins	20	”
Richard Chung	20	”
Jane Chung	20	”
Beatris Maduro	20	”
Melva Maduro	20	”
Remy Angad-Gaur	20	”
Niertje Krikken	20	”
Iris Dovale	20	”
Siolenz Tronco	20	”
Clark Tronco	20	”
G. Groenendijk	20	”
Samuel Ugueto	20	”
Robert v. Sprang	20	”
Rene v. Sprang	20	”
Toos Smeulders	20	”
Hannibal Sprock	10	”
Diana Albertus	10	”
Ivy Elody	10	”
Minerva Elody	10	”
Edith Djaoen	10	”
Magna Djaoen	10	”
Rignald Djaoen	10	”
Stella Landburg	10	”
Philomena Landburg	10	”
Marjorie Landburg	10	”
Edith Mathilda	10	”
M. Tjon Jam Chong	10	”
Margo Nagele	10	”
Roland Vos	10	”
Iglorita Zimmerman	10	”
Milva Zimmerman	10	”
[illegible] Zimmerman	10	”
Glenda Justin	10	”
Alonso Augusta	10	”
Haim Augusta	10	”
Mientje Booi	10	”
[illegible] Christian	10	”
[illegible] Weiman	10	”
Melia Maduro	10	”
Stella Paulino	10	”
Rubia Escolastica	10	”
Raymond de Cuba	10	”
Sigfried Romer	10	”
Violeta Weiman	10	”
Edith Mathilda	10	”
Thomas Mathilda	10	”
Diana Pieters	10	”
Harold Arvelo	10	”
Ivette Balentina	10	”
Myra Römer	10	”
Liesje van West	10	”
Mevis Geelalbin	10	”
Joke Spaan	10	”
Ria Voss	10	”
Centia Balai	10	”
Elmira Croes	10	”
Rudolf Bislip	10	”
Carlien Nijbroek	10	”
Ingrid Haseth	10	”
Rene Haseth	10	”
Rigia Haseth	10	”
Yvonne Lobo	10	”
Lucia Lobo	10	”
Benjamin Trinidad	10	”
Ludwina Trinidad	10	”
Ronald Trinidad	10	”
Erwin Trinidad	10	”
Alice Trinidad	10	”
Jaqueline Marais	10	”
Jantje Marais	10	”
Ronald Neslo	10	”
Marjorie Oostvriesland	10	”
Gerzley Baleriano	10	”
Filomena Petrona	10	”

Zestig jaar FIAT

De automobieltentoonstelling te Geneve presenteert voor de eerste maal de FIAT 1800 - een zes-cylinder - aan het publiek. Deze nieuwe Fiat is de plaatsvervanger van de 1400 en de 1900 en is van top tot teen een nieuw model, als we dat zo mogen formuleren.

Het nieuwe model komt als een uitgenode gast in het 60e jaar van het bestaan van FIAT (1899-1959) en in het eerste jaar van de Europese markt. Die 60 jaren van FIAT waren de jaren van de grootste ontwikkeling der Italiaanse industrie en in het bijzonder in de sector van het autowezen. De Europese Markt brengt een nieuw tijdperk van ontwikkeling op automobielgebied met zich, maar ook één van krachtiger concurrentie op technisch en economisch gebied.

Met de nieuwe auto in de grotere klasse van Europese constructie wil FIAT bijdragen tot deze ontwikkeling, door de Italiaanse kunde en technische gevoelens naar voren te brengen in de zo bijzonder belangstelling trekkende industrie van het automobilisme.

De zestig jaren van FIAT's constructieve en organisatorische ervaring culmineren in een industriele onderneming — van mensen en middelen — die tot de grootste in Europa behoort: meer dan 80.000 werknemers; installaties en uitrustingen op het hoogste technische niveau in een twintigtal fabrieken op mechanisch en metallurgisch gebied; een commerciele organisatie en technische assistentie over de gehele wereld tot zelfs in de V.S. De zestig jaren van FIAT's techniek en prestige bewegen zich ook op luchtvaartgebied, waar grote successen behaald werden. Het militaire vliegtuig FIAT 91 won de internationale wedstrijd van de NATO.

Op automobielgebied is de nieuwe auto FIAT 1800 het grote nieuws. Overtuigd van het succes door de fantastische prestaties zal de productie hierdoor nog groter worden.

Twee types motoren

Deze 1800 heeft een 6 cylinder motor van 1795 cc (ontwikkelt 85 pk SAE) en in het 2100 type (precies gezegd 2054 cc met 95 pk SAE). Beide auto's hebben dezelfde lijn van carrosserie; de mogelijkheid van keuze der motoren verhoogt de mogelijkheid van afname naar gelang van behoeften van de clienten.

Bij een redelijk prijsverschil krijgt men dus hogere prestaties; grote snelheid en acceleratie. De 1800 rijdt ruim 140 km per uur en de 2100 bereikt een snelheid van circa 150 km/uur. Op gelijke snelheid verschilt het verbruik weinig.

Beide uitvoeringen beschikken over 5 à 6 plaatsen, dus er is royaal ruimte voor 5 personen. Ook twee soorten koetswerken voor de beide motortypen; een sedan en een combinatiewagen.

Voor de 2100 ook een extra luxe uitvoering. De productie wordt dus als volgt:

FIAT 1800

— zes cylinders van 1800 of 2100cc
— Koetswerk sedan of combinatiewagen en bovendien een extra luxe uitvoering voor de 2100.

Het uitproberen van de 1800 (en 2100)

Het gestelde doel is bereikt een wagen van hoge klasse met een redelijk verbruik. De moderne techneik en de gehele conceptie geven een uitgesproken "Turijnse stijl", dus een bevrediging voor de sportieve Italiaanse smaak die over de gehele wereld weerklank vindt.

De mechanische hoedanigheden zijn zwaar aan de tand gevoeld gedurende de vele maanden in elk seizoen op vele honderdduizenden kilometers. Onder alle uiterste omstandigheden van klimaat van midden Afrika tot Zweden en over de snelle autostrada. De wagens hebben zich volmaakt gedragen onder de alleruiterste temperaturen.

Vandaar dat de 1800 direct als een perfectie uitkomt, niet alleen in de fabriek beproefd maar op vele lange en korte afstanden en op elke breedtegraad.

Technische omschrijving

De beide motoren 1800 en 2100 zijn 6 cylinders die perfect geëquilibreerd zijn en hun energie vrij van trilling overbrengen.

De cylinderinhoud van 1800 cc en ook van de 2100 leent zich bijzonder goed voor een 6 cylinder motor zoals uit de resultaten blijkt.

De verbrandingskamer heeft een aparte vorm, zg. hemisferisch, dus halfbol. Deze verbrandingskamer geeft bijzondere voordelen van hoog rendement en dus gunstige verbranding. Het inwendige van de verbrandingskamer is apart bewerkt op een wijze die absolute precisie en gelijkheid van volume waarborgt voor de zes kamers en dus gelijke compressie voor de zes cylinders. Dit is een speciale eigenschap voor snelle auto's.

De hemisferishche kamer met zijn gunstige verbranding biedt bijzondere weerstand tegen zelfontbranding, waardoor de compressie opgevoerd kon worden tot 1 op 8, 8 en aldus een hoog thermisch rendement en grote krachtontwikkeling bij minimaal verbruik.

Bij de voordelen aldus verkregen, bereikte men evenals bij de gewone sferische verbrandingskamer vorm de eenvoudige constructie van een nokkenas in het motorcarter.

De krukas is niet alleen voorzien van een torsie trillingsdemper maar ook van een centrifugaal oliefilter waarmede FIAT ook het type 500 uitvoerde. Dit filter verhoogt de levensduur der lagers en maakt het voor de motor mogelijk lange periodes op volle toeren te draaien.

De gehele motor is zo gebouwd dat overbelasting voorkomen wordt en dus een lange levensduur verzekerd is.

Het gebruik is bescheiden en zelfs laag te noemen als niet steeds op topsnelheid gereden wordt. Om de elasticiteit zo hoog mogelijk te doen zijn is hij ingesteld op een grote krachtontwikkeling bij hoger toerental.

Chassis

Het onderstel heeft voor FIAT iets nieuws, nl. een torsie-voorvering.

Het is een geraffineerde constructie waarbij het niet afgeveerde gewicht tot een minimum beperkt wordt en het is een bekend feit: hoe lager dit gewicht, hoe beter de vering, in 't bijzonder bij hoge snelheid.

Bovendien zijn de scharnierpunten onderling op grote afstand van elkaar, zodat er zo min mogelijk van gevraagd wordt. Deze scharnierpunten zijn op rubber zodat kleine stoten van de weg door de rubber wordt opgevangen en gesoleerd zijn van het koetswerk. Het geheel geeft een bijzondere souplesse aan de vering zodat de berijder werkelijk een bijzonder comfort geniet.

De uiteinden van de armen der ophanging aan de wielzijden zijn voorzien van kogelgewrichten die tegelijkertijd voor de verticale beweging van de vering dienen en voor het draaien der wielen. Dit systeem zorgt voor een goede werking van het stuur en een aangename besturing.

De achtervering is van het klassieke type met stijve achteras maar in alle opzichten eenvoudig en verbeterd. De ervaring op dit gebied verzekert zonder meer een lange levensduur en eenvoudig onderhoud.

De frictie is met enkelvoudige droge plaat die hydraulisch bediend wordt. Aldus vervalt de standbediening van pedaal naar frictie en is deze hydraulische bediening gelijk aan die van de rem. Op deze wijze werd een nog betere isolatie van motorgeluid in de carrosserie verkregen.

De versnellingsbak heeft alle vier versnellingen gesynchroniseerd. Aldus kan ook de eerste versnelling onder alle omstandigheden gemakkelijk ingeschakkeld worden.

De **remmen** zijn volgens de allerlaatste ervaring uitgevoerd — zeer krachtig en toch soepel en veilig en heel licht te bedienen.

De voorwielremmen zijn voorzien van de bekende drukbekrachtigingsinrichting die zeer geapprecieerd werd bij het type 1900.

Koetswerk

Veel licht en groot uitzicht, stevig en nauwkeurig afgewerkt in alle details. De voornaamste bijzonderheden zijn:

— De nieuwe sluiting der deuren, waardoor het deur sluiten net met slaan gepaard gaat en toch een prettig gevoel geeft, en tevens veiligheid verzekerd is.
— De kofferruimte is zeer royaal en het reservewiel uitnemen brengt geen verplaatsing van de bagage met zich mee.
— Zeer complete instrumenten.
— De verwarming is uitgerust met een thermostatische regelaar om de temperatuur op het gewenste niveau te houden.
— Ventilatieruiten op de achterportieren.
— De zittingen met verstelbare rugleuning.

Het geheel geeft een indruk van verzorgde afwerking voor een aangename omgeving.

Ook is nog opmerkingswaardig o.a. de ventilator voor de achterruit, de handvaten boven aan de deuren, die prettig zittig voor het in- en uitstappen, de armsteunen welke kunnen wegklappen, de ruimte en de gemakkelijke banken.

De rugleuning van de voorbank is in twee gedeelten, zodat de bestuurder en degene die naast hem zit, het zich naar eigen wens gemakkelijk kan maken.

Regeringswijziging in Perzie

De Perzische minister van buitenlandse zaken, Djalal Abdoh, heeft naar A.F.P. in welingelichte kringen te Teheran verneemt, zijn ontslag aangeboden. De minister, die vorige maand Ali Asgar Hekmat opvolgde, die wegens een maagzweer in een ziekenhuis ligt, moet nu zelf op raad van zijn artsen twee maanden volkomen rust houden.

Volgens politieke kringen zal het ontslag van Abdoh de weg effenen voor betere betrekkingen met de Sovjet-Unie, aldus meldt Reuter. In de Russische pers en radio is hij een „werktuig van de imperialisten" genoemd. Volgens berichten in te Teheran verschijnende bladen heeft de Sovjet-Unie al over een verbetering der betrekkingen gesproken. Wellicht zullen spoedig besprekingen op regeringsniveau worden gehouden.

CUBA en de Verenigde Staten

In de „DAILY JOURNAL" verscheen onder bovenstaande kop onderstaand (vertaald) artikel van de NEW YORK TIMES:

Het onbehagen dat tussen Cuba en de Verenigde Staten is gegroeid is verwarrend en zelfs gevaarlijk. Het was gelukkig dat Eisenhower op zijn persconferentie naar aanleiding van de beschuldiging van Major Lanz als zouden Fidel Castro en zijn regering communisten zijn, opmerkte: „De Verenigde Staten hebben deze beschuldiging niet gedait".

De wijze van werken bij de Amerikaanse regering, met al haar vertakkingen is voor vreemdelingen dikwijls zeer moeilijk te begrijpen. De Cubanen zijn door dit geval van Lanz geschokt en zij zijn niet in staat een onderscheid te maken tussen het werk van een subcommissie van onderzoek van de Senaat en een buitengewoon geval met betrekking tot een zaak die naar zij aannemen buiten haar bevoegdheid ligt en de Amerikaanse regering, het Witte Huis of de Departement van Buitenlandse zaken.

De Amerikanen van hun kant moeten zich realiseren dat de Cubanen een vurig volk zijn, dat op het ogenblik in een kritieke periode leeft onder een uitzonderlijke leider. Zij betekenen een geringe wacht, die economisch van Amerika afhangt.

Aan de ene kant zijn daar de aanvallen op Amerika in de Cubaanse pers, de radio en televisie en in toespraken, die zelfs teruggrijpen op de Cubaanse onafhankelijkheidsstrijd, de Spaans-Amerikaanse oorlog, de vroegere overeenkomst die aan Amerika het recht toekende in te grijpen in Cubaanse aangelegenheden, de Amerikaanse voorkeur voor Batista enz. Dikwijls wordt de geschiedenis geweld aangedaan of verdraaid tot iets schokkends. Aan de andere kant staat dan de algemene vijandige handing tegen het regiem van Castro die er in de Verenigde Staten heerst. De Cubanen beschouwen de aanvallen in de Amerikaanse kranten, tijdschriften en televisie als onjuist en misvormend, zoals de Amerikanen dat op hun beurt vinden van de Cubaanse voorlichting.

Cuba en de V.S. zijn echter buren. De geschiedenis, de geografische ligging, de strategie, de economische positie en de persoonlijke relaties binden deze twee landen op dezelfde manier waarop Long Island verbonden is met het Centrum van New York. Niemand kan zich de luxe van deze onrust tussen beide staten permitteren en ook kan dit gebrek aan juiste informaties aan beide bijden getolereerd worden.

De Amerikaans-Cubaanse betrekkingen die op het ogenblik zo slecht zijn, kunnen slechts beter worden als men aan beiden kanten pogingen daartoe onderneemt. Sympathie en wederzijds begrip zijn de daartoe geëigende bestanddelen.

De Franse ambassadeur in Ghana, die op het ogenblik in Frankrijk is, zal niet naar zijn post terugkeren omdat Ghana heeft besloten de Algerijnse regering in ballingschap te erkennen.

Frankrijk heeft onlangs verklaard, dat de diplomatieke betrekkingen met alle landen die de Algerijnse regering in Cairo erkennen, zullen worden verbroken.

BELEDIGINGSZAKEN IN HOGER BEROEP

Rehabilitatie voor mr. Willemsen?

Oranjestad. — Voor het Hof dienden gisteren in hoger beroep de zaken wegens belediging, aanhangig gemaakt door de oud-commissaris van politie mr C. Willemsen en de heer Richardson tegen de P.P.A.

In Eerste Aanleg werden deze zaken door rekwestranten gewonnen en werd door de rechter een schadevergoeding toegewezen van resp. ƒ 40.000.- en ƒ 6000.- Hoger beroep werd aangetekend door de raadsman van de P.P.A., mr Frank Hartong. (De heer Hartong oefent sinds terugkeer van mr P. V. Sjiem Fat geen advokatenpraktijk meer uit op Aruba, maar behandelde deze zaken nog op speciaal verzoek, gezien hij ze ook in eerste aanleg verdedigde.)

Bij de behandeling van de zaak van de heer Willemsen deed zich direkt al een verrassing voor. Mr Willemsen liet zich namelijk niet bijstaan door een advokaat, zodat hij geen pleidooi kon houden. Ook werd hem door het Hof niet toegestaan een schriftelijke pleitnota in te dienen. Sportief was het van mr Hartong, dat hij daarop ook afzag van het houden van pleidooi en slechts schriftelijk bepaalde punten overlegde, welke de heer Willemsen kan inzien, zodat hij in staat zal zijn toch nog een konklusie in te dienen.

Desgevraagd vertelde de heer Willemsen aan de president, dat hij niet zo biezonder meer in deze zaak, omdat — naar hem gezegd zou zijn — voor hem rehabilitatie te wachten staat......

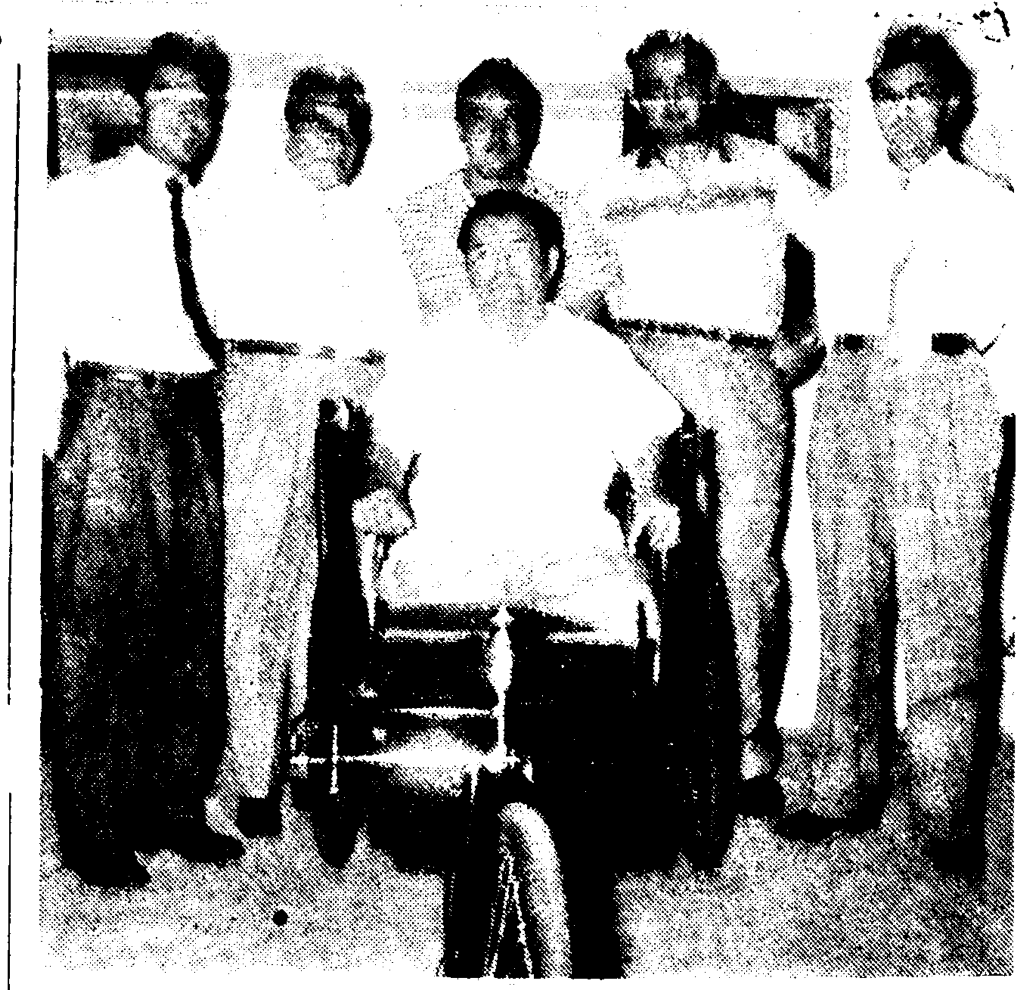
De zaak Richardson werd naar voren gebracht door advokaat mr P. P. C. H. van de oort. Hier werden pleidooien gewisseld door de advokaten. Het Hof bepaalde de uitspraak op over vijf weken.

De zaken werden destijds aanhangig gemaakt naar aanleiding van bepaalde opmerkingen in politieke pamfletten van de P.P.A., welke door klagers als beledigend werden beschouwd. In zijn pleidooi refereerde mr Hartong onder meer aan de jurisprudentie uit de in Nederland zo geruchtmakende „Helmen-affaire" van majoor K.

Mr Van de Voort hield een zeer uitvoerig pleidooi, waarin hij op grond van vele overwegingen konkludeerde, dat het vonnis van de rechter in eerste aanleg moet worden bevestigd.

Man verdronken

Oranjestad. — Gistermiddag werd in de wateren te Balashi het stoffelijk overschot gevonden van de 54-jarige heer Nicodemus Croes. Hij was zondagmiddag om vier uur van huis vertrokken om enkele familieleden te bezoeken en sindsdien niet terug gekeerd. Men vreest, dat hij bij zijn wandeling per ongeluk te water raakte. Het slachtoffer woonde op Barcadera nummer 26.

LIONS SCHENKEN ROLSTOEL

Oranjestad. — De Lions bereidden gisteren een behoeftig en hulpbehoevend stadgenoot een grote verrassing. Een delegatie bestaande uit de heren (v.l.n.r. op de foto) Alfonso Mirep, Jan C. Laclé, Tico Kuiperi, dr Eloy Arends jr. en Oscar Marugg bracht n.l. aan de heer Diego Orman een rolstoel. Het was voor de heer Orman een volledige (en naar zich laat begrijpen) aangename verrassing, toen de heren gisteren met de stoel aan zijn woning in de Arendstraat kwamen. De rolstoel werd direkt geprobeerd en in orde bevonden. De heer Orman werd na een langdurige ziekte, waarbij hij beide benen verloor, invalide. Het was gisteren de tweede rolstoel die door de Lions werd uitgereikt. Een fijne geste.

Oranjestad. — Aan boord van de Oranje Nassau van de KNSM werd gisteravond een zeer drukbezochte receptie gehouden, ter gelegenheid van het vetrek van de KNSM agent op Aruba de heer H. van der Linden en van Mevrouw van der Linden, die in de jaren dat zij hier woonden, een zo voraanstaande rol vervulden in tal van organisaties op sociaal terrein. Tevens bestond er gelegenheid kennis te maken met de opvolgers de heer en mevrouw W. H. Goebertus.

Hoe populair het echtpaar van der Linden was bleek uit de zeer grote schare van aanwezigen. Wij zagen de tijdelijk gezaghebber en mevrouw Arends, leden van de rechterlijke macht, het parket en griffie, gedeputeerde en mevrouw de Cuba, de nagenoeg voltallige direktie van de Lago en de heer en mevrouw Barbour van de Eagle.

Voorts leden van het corps consulaire, vertegenwoordigers van de geestelijkheid, personeelsleden van de KNSM, zeer vele zakenmensen en tal van persoonlijke vrienden.

De heer en mevrouw van der Linden gingen met het schip direkt naar hun nieuwe standplaats Port au Prince op Haiti.

De nieuwe agent te Aruba, de heer Goebertus had als vorige standplaats Cali in Colombia.

Met spijt zien wij en zeer velen op het eiland de heer en mevrouw van der Linden vertrekken. Het betreft hier echter weer een nieuwe promotie, zodat een hartelijke gelukwens op zijn plaats is. De heer en mevrouw van der Linden een goede reis en veel succes.... en de heer en mevrouw Goebertus: Welkom op Aruba. Moge het U hier wel bevallen.

Op de foto v.l.n.r.: Kapitein J. Wols, mevrouw Goebertus, de heer W. H. Goebertus, mevrouw van der Linden en de heer H. van der Linden.

AGENDA ARUBA

Oranjestad. — Kantoor Amigoe, Toricellistraat 16. Tel.: 1233.
Woensdag 22 juli 1959.
Bioscopen:
De Veer, 8.30 uur:
„Proud Rebel". Alan Ladd, Olivia de Havilland. Alle leeftijden.
Rialto, 8.00 uur:
„Un grito en la noche" (Spaans) Sofia Alvarez, Gustavo Rojo. 18 j
Principal, 8.00 uur:
„Copper Sky". Jeff Morrow, Collen Gray. Alle leeftijden.
Aurora, 7.30 uur:
„Assepoester". (Italiaans met Ned tekst) Afro Poli, Lori Randi. Alle leeftijden.
Savaneta, 7.30 uur:
„In old Vienna". Muziekfilm over het leven van Schubert, Strauss en van Beethoven. Alle leeftijden
Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad: Botica Aruba. Tel: 1080
San Nicolas: Botica Central: Tel 5119

JEUGDCENTRALE „LA SALLE"
Aruba, woensdag 22 juli 1959.
Club Noord: Voetbaltraining Senioren en Junioren. 7.30 p.m. Toneelrepetitie. 7-9 p.m. Club open. Volleyballcompetitie: Noord-Don Bosco in gymnastiekzaal Sint. Dominicuscollege.
Dakota: 5-9 p.m. Club open. Tafeltenniscompetitie. 7.30 p.m. Volleyballcompetitie Tarcisiuscollege.
Don Bosco (San Nicolaas): Training softball. 6-8 p.m. Figuurzaagclub. 4-10 p.m. Club open.
St. Jozefbond Estrella (Santa Cruz): 5 p.m. Voetbaltraining Junioren. 7.30 p.m. Volleyballcompetitie: Estrella-Brasil 8.15 p.m. Estrella-Rapid. (Tarcisiuscollege).
Paradera: 8 p.m. Volleyballcompetitiewedstrijd: Paradera — Don Bosco.
Trupialen: 12 uur Zangles Junioren.
Aruba, donderdag 23 juli 1959:
Club Noord: Voetbaltraining en Junioren. 7-9 p.m. Club open.
Dakota: 6-9 p.m. Club open.
Don Bosco (San Nicolaas): Training Volleybal. 5-10 p.m. Club open.
St. Jozefbond Estrella (Santa Cruz) 5 p.m. Voetbaltraining: Hoofdklasse en Reserve. 7.30 p.m. Dominotraining voor de groten. 7.30 p.m. Vervolg ping-pong-competitie A-klasse.

Financieel resultaat aktieweek PRINSES WILHELMINA FONDS

Zoals bekend, houdt het Prinses Wilhelmina Fonds ten bate van de Kankerbestrijding, elk jaar in de week rondom Koninginnedag, een inzamelingsactie. Ook dit jaar werd door de bevolking van Aruba met gulle hand gegeven, teneinde de middelen van het fonds te versterken.

De speldjesverkoop op de postkantoren, de intekenlijsten, de straatcollecties en de bijdragen van diverse clubs brachten in totaal ƒ 3816.70, de op 13 mei gehouden bazar ƒ 1512.45 en van de Lago Community Council werd een gift ontvangen van ƒ 1736.48, zodat in totaal een bedrag van ruim ƒ 7000 werd bereikt.

Van enkele clubs werden nog toezeggingen ontvangen voor giften, en waarschijnlijk zullen nog enkele evenementen met het doel geld voor het fonds bijeen te brengen, volgen.

Het bestuur wil langs deze weg allen, die medegeholpen hebben om de actie-1959 weer tot een succes te maken, hartelijk dankzeggen. Dit geldt zowel voor de dames en heren die door giften in nature de bazar hielpen slagen, alswel voor ieder ander die hetzij door bijdragen, hetzij door actieve hulp, steun verleenden.

Tenslotte nog een laatste oproep voor de winnaars van de twee doorprizes van de bazar. Doorprize nr. 1 is gevallen op nr. 389 (een permanent-wave van Aura's Beauty Shop of een tafelkleed met servetten) en doorprize nr. 2 op nr. 539 (een maandabonnement van Kapsalon Van Galen). Indien deze prijzen niet voor 1 augustus ten huize van Mevrouw A. de Veer, Beatrixstraat, Oranjestad, zullen zij vervallen worden verklaard.

Wij tekenen bij dit bericht aan, dat in verband met het vertrek van mevrouw C. van der Linde de functie van secretaresse van het fonds is overgenomen door mevrouw D. P. Dennert-Touber.

UIT POLITIERAPPORTEN

Oranjestad. — Aangifte werd gedaan door Miguel Maduro van het verliezen van een trouwring.

Te San Barbola raakten twee broers slaags. Een der mannen, die onder invloed bleek te zijn, kreeg een verwonding aan de mond en werd, hevig boedende, naar het hospitaal gebracht. Na eerste hulp te hebben ontvangen, ging hij direkt door naar het politioneel hotel, waar hij mocht ontnuchteren.

K.O.-Basketballtoernooi

Oranjestad. — De wedstrijden voor het door de Sportvereniging Plymouth georganiseerde K.O. basketballtoernooi werden gisteravond geopend met ontmoetingen tussen de damesteams van Aruba Juniors en Seven Up. De wedstrijd werd gespeeld op de Aruba Juniorsbaan. De eerste helft bracht een voorsprong voor de A.J.-dames, die na hervatting van de strijd nog verder uitliepen en de wedstrijd tenslotte wonnen met 28—10. Topscoorster voor A.J. was Mem Poppen en voor Seven Up Fabia Tromp. Dat was resp. 14 en 6 punten.

In de heren A-klasse werd gespeeld tussen Plymouth en Spes Patriae. De strijd bracht een verrassing en wel een overwinning voor Spes met 43—36. De ruststand was 20—8. Topscorer voor Spes was Eddie Clement met 16 en voor Plymouth was het Boy Marchena met 13 punten.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 12 juli werd geboren: Ersilla Maria Elisa, dochter van de heer en mevrouw J. M. Diaz-Kock — Cayenastraat 17.

Op 16 juli Carmen Rosemarie, dochter van de heer en mevrouw M. R. Maduro-Krozendijk — Kas di Paloma 32.

Op 17 juli Franklin Roman, zoon van de heer en mevrouw G. de Cuba-Orman — Chilistraat 7.

Op 18 juli Marijke Branda, dochter van de heer en mevrouw G. Hiemstra-Blankestijn — Stadionweg 9, Lourdes Maria, dochter van de heer en mevrouw F. Tromp-Ridderstraat — Pos Abao 12 en Camilio Nelson, zoon van de heer en mevrouw A. Kock-Figaroa — Paradera 56.

Op 19 juli Ligia Marina, dochter van de heer en mevrouw J. R. Henriuez-Peterson. — R. K. 3, Inario Marciano, zoon van de heer en mevrouw M. J. Henricus-Jacopucci — Catiri 41 en Randolph Erwin, zoon van de heer en mevrouw F. M. Kock-Koolman — Koningstraat 41.

Oranjestad. — Op 16 juli werd geboren: Reinelda Lisana, dochter van de heer en mevrouw F. L. Soognier-Wever — Spaans Lagoen 21.

Op 18 juli Lelia Mariana, dochter van de mevrouw J. V. Angela-Koolman — Sabana Grandi 10.

Op 19 juli Ruben Lucien en Angel Ruben, tweeling van de heer en mevrouw M. A. Fuentes-Lacle — Wayaka 7.

J. H. ELLIS bevorderd tot Commies op Bonaire

De Heer J. H. Ellis, adjunct-commies, ter beschikking gesteld van het Eilandgebied Bonaire en werkzaam ten Bestuurskantore, is met ingang van 1 augustus a.s. tot Commies bevorderd. De Heer Ellis is één van de vooruitstrevende Bonairianen, die zijn geboorteeiland steeds met woord en daad vooruit wilt helpen.

Onze gelukwensen bij deze promotie.

Een Russische woordvoerder heeft in Geneve verklaard dat Chroesjtsjefs besluit niet naar Scandinavie te gaan geen verband houdt met de Geneefse conferentie.

Op de vraag, waarom de Russische premier zijn bezoek heeft afgezegd zei de woordvoerder: „Ik geloof niet dat ik deze vraag vandaag wil beantwoorden".

Hagelstenen zo groot als een vuist hebben zware schade aangericht in het gebied van Prokublje in Zuid-Servie.

Uitslag examens op de Technische School te Bonaire

Uitslag van de gehouden examens aan de „Technische School" te Bonaire van 6 t/m 17 juli 1959.

BANKWERKEN

Geëxamineerd 16 kandidaten; Geslaagd 9; Afgewezen 7. De geslaagden zijn: Maximi Dionisio Coffi., John Beruwien Domacasse, Ricardo Benigno Molina, Jacinto Diego Winklaar, Andres Avelino de Palm, Francisco Herman Statie, Baldomero Jacobo Arends, Pablo Secundino Anthony, Geronimo Valentino Mercera.

TIMMEREN

Geëxamineerd: 8 kandidaten; Geslaagd 6; Afgewezen 2. De geslaagden zijn: Timoteo Marcolino Adoptie, Irenio Aquilles Winklaar, Ricardo Thomas Cecilia, Adriano Eudosio Thielman, Benicio Arsenio Thomas, Silvano Antoliano Amando Pourier

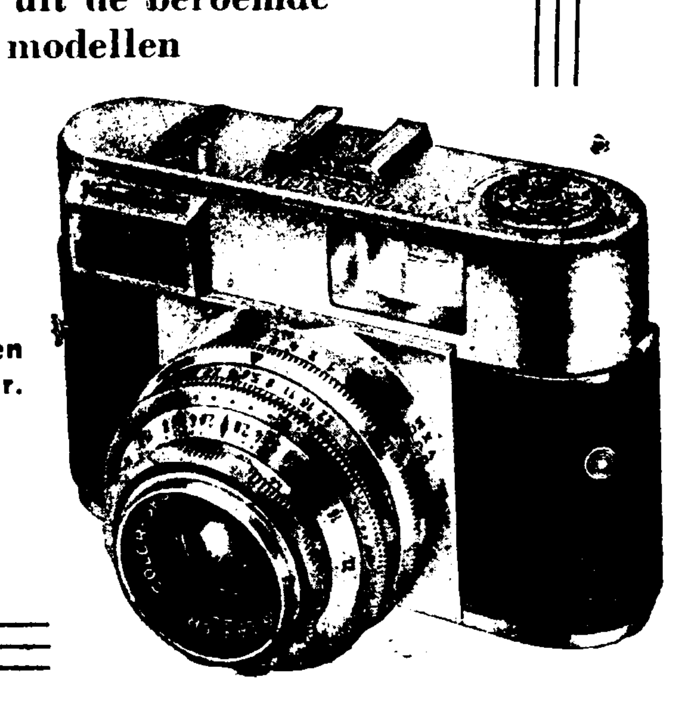
De geslaagden voor Bankwerken kregen een **diploma** uitgereikt, terwijl de timmerlui een **getuigschrift** kregen. De timmerlui kregen alleen een getuigschrift omdat zij een praktijk-opleiding gekregen hebben.

De Diploma-uitreiking vond plaats op zaterdagmorgen 18 juli om 10 u., in tegenwoordigheid van Gedeputeerde C. D. Crestian, Statenlid J. A. Abraham en diverse hoofden van Scholen.

Het besluit van de voorzitter van het hoofdstembureau voor verkiezing van de leden van de Eilandsraad van het eilandgebied Curaçao waarbij ter vervulling van de vacature ontstaan door de ontslagneming van de heer P. van der Hoeven, de heer G. E. A. Booi benoemd is tot lid van de Eilandsraad, is voor een ieder ter inzage neergelegd ten burele van het bevolkingsregister, Pietermaai 23.

Curaçao, 21 juli 1959.

Namens de voorzitter van het hoofdstembureau
Het hoofd van de afd. B.S., B. & V.
A. L. HOLLANDER

Zondag aanstaande in het Rifstadion

SUBT versus Elinkwijk

Zal Nederlandse eredivisie-ploeg de Curacaose kampioen kunnen bedwingen?

Utrecht's Burgervader, Jhr. Mr. C. J. A. de Ranitz, kan opperbest tevreden zijn over het eerste resultaat van zijn stadgenoten, Elinwijk. Vrijdag jl. vertrok het KLM-lijntoestel „Pegasus" om half tien in de morgen van Schiphol en toen de trotse KLM-vogel statig vanaf de betonnen startbaan van Schiphol het luchtruim koos, was een interessant, maar zwaar tournee voor de voetballers van de Utrechtse Ere-Divisieclub begonnen. Een aantal wedstrijden, tegen voor hen nog onbekende tegenstanders, in een totaal ander klimaat, op een heel andere voetbalbodem staan Piet Kraak en zijn makkers te wachten, maar één ding is wel zeker: de Utrechtenaren kunnen zowel in Paramaribo, Curaçao als in Oranjestad rekenen op een groot contigent supporters, die de jongens met groot enthousiasme zullen aanmoedigen. Zoals gezegd, de eerste wedstrijd van deze trip naar de West is lang niet gea geëindigd. Gisterenmiddag behaalde deze Nederlandse Ere-Divisie-Club een 3-1 zege op het nationale Surinaamse elftal en dit resultaat zal hun de nodige moed en zelfvertrouwen wel schenken.

Vandaag moet worden aangetreden tegen Robin Hood en bij deze wedstrijd zullen de vier „Nederlandse Surinamers" niet met, doch tegen Elinkwijk strijden en dat belooft dus wel een heel zware opgave te worden voor de bezoekers. Aan deze toer is heel wat voorafgegaan, vele besprekingen, correspondentie etc. was er voor nodig en diverse malen heeft deze trip, die vooral voor de vier Surinaamse Elinkwijkers wel een bijzonder buitenkansje moet betekenen, aan een zijden draadje gehangen. Maar gelukkig, alle moeilijkheden zijn opgelost en ons hier op Curaçao wacht a.s. zondag de grote strijd van dit jaar: S.U.B.T. (kampioen van Curaçao) — Elinkwijk. Het streven van de C.V.B. is toch niet genoeg te loven en te waarderen.

Deze zo actieve Bond laat geen kans voorbij gaan om ons hier op Curaçao regelmatig bijzonder interessante wedstrijden voor te schotelen. Wat een clubs van wereldnaam zijn hier de laatste jaren niet geweest: Barcelona, Wacker, Sochaux, Rapid Wien, om maar enkelen te noemen en welke rechtgeaarde voetballiefhebber zal reeds de prachtige wedstrijd tegen het wereldberoemde Santos vergeten zijn?

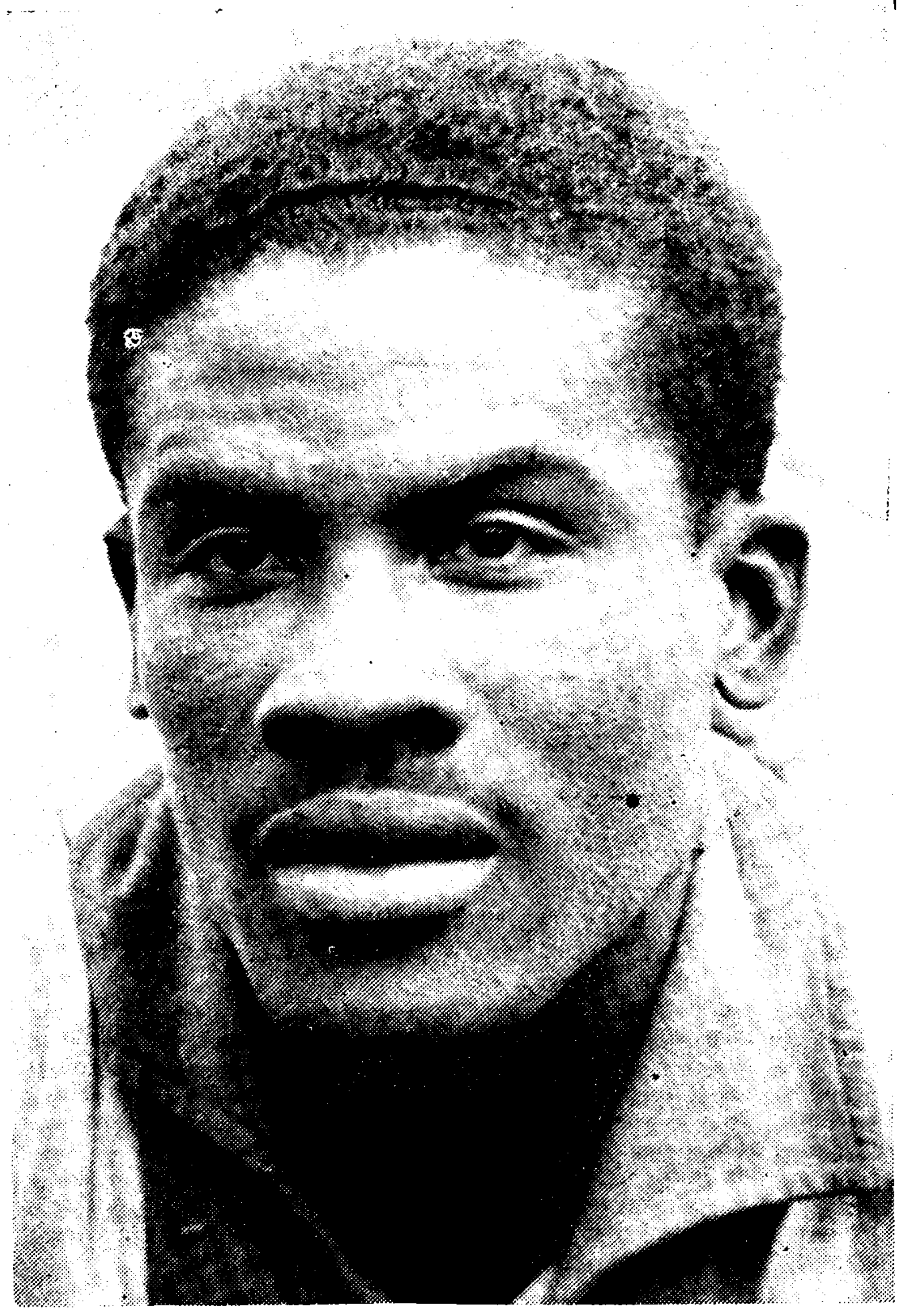
Het is daarom zo belangrijk voor ons nu weer eens in de gelegenheid t zijn een van de Nedrlandse Ere-Divisie-clubs hier aan het werk te zien en al is Elinkwijk zeker niet een van de sterksten momenteel: Sparta, Feyenoord, Fortuna '54, Sportclub Enschede moeten zeker hoger worden aangeslagen, toch beschikt Elinkwijk over een ploeg, waarmee geducht rekening moet worden gehouden en wie de competitie in Nederland goed gevolgd heeft, heeft diverse malen kunnen bemerken, dat vooral op eigen terrein de Utrechtenaren soms tot bijzonder fraai spel komen en nog al eens voor grote verrassingen kunnen zorgen.

Dat heeft o.a. Landskampioen dit jaar ondervonden. Want de wedstrijd Elinkwijk-Sparta, welke wedstrijd werd geleid door Leo Horn, eindigde in een dubbelblank gelijkspel, hetgeen van de thuisclub een verdienstelijk resultaat was. Vooral de achterhoede speelde in deze wedstrijd een sterke partij, trouwens de achterhoede bestaande uit Piet Kraak (doelman), Job Gademans (rechtsback) en Karel Theuwis (linksback) is een hechte barricade, die niet gemakkelijk kan overwonnen worden. Als men momenteel over Elinkwijk spreekt, moet men wel direct denken aan de zo succesvolle aanvalsleider, de Surinamer Michael Kruin. Hoewel regelmatig rechtsbuiten spelend, is deze bijzonder snelle speler de grote motor van de Utrechtse aanval en onze SUBT-defensie doet er wel heel goed aan om deze snelle en gevaarlijke schutter niet te veel vrij te laten. Kruin beschikt over een enorm hard schot en niet voor niets is hij één van de topscorers van de net beëindigde competitie 1958-1959.

Wij hebben nog al hoge verwachtingen voor de komende strijd van zondag. Elinkwijk heeft o.a. ook al laten zien, dat op een hard veld en in zeer moeilijke weeromstandigheden zij tot heel redelijk spel kunnen komen. Afgelopen winter werd op een keihard bevroren veld, in koudwinterweer, op eigen terrein een ruime zege behaald op de technische toch wel sterkere ploeg van PSV en een van de winstpunten van deze wedstrijd was, dat de ploeg goed mentaal en physiek was ingesteld om de niet gemakkelijke omstandigheden om tot een redelijk voetbalpeil te komen te overwinnen.

En zo kunnen wij dus zondag a.s. hier onze oud-internationale doelman Piet Kraak aan het werk zien. Voor vele Europese Nederders moet het wel interessant zijn om hier eens kennis te maken met het peil van de Ere-Divisie, althans laten wij hopen, dat de spelers van Elinkwijk tot een dergelijk peil zondag kunnen komen.

Wij hopen van harte, dat het zo lofwaardige streven van de C.V.B. zal worden beloond met een totaal uitverkocht Stadion en dat wij dan getuigen mogen zijn van een fraaie, sportieve wedstrijd tussen twee gelijkwaardige ploegen. Wie zal er gaan winnen??? Ach, dit is toch zeker niet het voornaamste. Belangrijker is het, dat door een sportieve strijd, in echte sportgeest, hechte vriendschapsbanden worden gelegd, die tot meerdere sportuitwisselingen zullen leiden. Elinkwijk, good luck, van harte welkom en dat jullie hier welkom zijn, hiervan zullen jullie a.s. zondag wel het bewijs zien: een uitverkocht RIF-Stadion wacht met spanning op de komende strijd.

De Surinamer Michael Kruin, voorspeler van Elinkwijk, en een van de topscorers van de Nederlandse ere-divisie.

Humphrey Mijnals, spil van Elinkwijk, en een van de pijlers van de defensie van de Utrechtse ploeg.

MOORE — DURELLE wederom uitgesteld

De wedstrijd om het wereldkampioenschap halfzwaargewicht tussen titelhouder Archie Moore en de Canadees Yvon Durelle, die was uitgesteld op 29 juli is opnieuw uitgesteld. De match zal nu op 12 augustus worden gehouden.

Wedstrijden tussen De Kaag en Asiento

In de teamwedstrijd in de pampusklasse tussen de KAAG en Asiento (Curaçao) welke wedstrijd wordt gehouden in het kader van de Kaagweek te Warmond, won Curaçao op de derde dag met 18,1-18 pnt. De stand na drie dagen is: De Kaag 56,1 pnt. Asiento 52,5 pnt.

Een JAN VAN EYCK ontdekt?

Het Oostduitse persbureau ADN heeft dezer dagen bekend gemaakt, dat de signatuur van de schilder Jan van Eyck is ontdekt op het z.g. Dresdener huisaltaartje, dat in het museum van Dresden thuishoort. Deze ondertekening in het Latijn gesteld, zou vertaald luiden: „Jan van Eyck heeft mij in het jaar 1437 vervaardigd en voltoold".

Hieraan werd de mededeling toegevoegd, dat de deskundigen het er tot dusverre niet over eens waren van wiens hand het schilderij was. Dit neemt niet weg, dat het doek in een opmerkelijk groot aantal handboeken aan Jan van Eyck werd toegeschreven. Wat meer is: de vooroorlogse catalogus van het Dresdener Museum vermeldt het drieluik zonder enige aarzeling als Jan van Eyck.

Agent in Londen doodgeschoten

Een ontvluchtende gevangene heeft in Londen een ongewapende politieman doodgeschoten. De politieman hield de wacht bij de gevangene in de hal van een exclusief flatgebouw in Kensington, terwijl zijn collega een politie-auto ging halen.

Plotseling haalde de gevangene een revolver te voorschijn en schoot de man in de borst. De agent werd op slag gedood en de gevangene maakte zich uit de voeten. Er is nog geen spoor van de moordenaar gevonden. De agent is de derde politieman in Londen, die sinds 1952 is gedood. In maart dit jaar werd een jonge politieman buiten een danszaal neergeschoten. De dader, Ronald Marwood, is n de gevangenis Pentonville opgehangen.

Deelnemers aan het jaarlijks congres van de Britse maatschappij van geneeskunde hebben een suggestie verworpen om een omstreden brochure over het huwelijk alsnog te gaan verspreiden. In het begin van dit jaar had het bestuur van de maatschappij het boekje uit de circulatie genomen, nadat er -vooral van kerkelijke zijde -veel kritiek op was geoefend.

Baseball - roundup

AMERICAN LEAGUE

Achter de drie-hit pitching van Cal McLish (12—3) wonnen de Cleveland Indians met 5—1 van de New York Yankees. Bobby Shantz (4—3) was de verliezer.

—*—

De Chicago White Sox versloegen de Boston Red Sox met de score van 2—1. Dick Donovan (7—5) won, terwijl Tom Brewer (7—7) verloor.

—*—

De Detroit Tigers bleven met 8—1 de meerdere van de Washington Senators. Paul Foytack (9—8), die de verliezers slechts zes hits toestond, was de winnaar. Bill Fischer (8—4) was de verliezende pitcher.

—*—

Bud Daley (10—6) voerde de Kansas City Athletics naar een 8—1 zege op de Baltimore Orioles, die maar vijf hits sloegen. De verliezer was Milton Pappas (10—5).

—*—

NATIONAL LEAGUE

De Los Angeles Dodgers en de San Francisco Giants raakten wederom verwikkeld in een fantastisch duel. De Dodgers, die evenals de Giants, slechts drie singles sloegen, wonnen met 1—0. Roger Craig (5—1) was de winnende pitcher en Sad Sam Jones (13—10) verloor.

—*—

De Milwaukee Braves leden hun zevende achtereenvolgende nederlaag door met 2—12 van de Cincinnati Redlegs te verliezen. Don Newcombe won zijn tiende wedstrijd van het seizoen. Zijn rekord is nu: 10—5. Lew Burdette (12—10) was de verliezer.

—*—

De Philadelphia Phillies versloegen de Pittsburgh Pirates met 4—2. Robin Roberts (9—8) won en Bob Friend (4—12) verloor.

—*—

De Chicago Cubs sloegen dertien hits en boekten een 8—2 zege op de St. Louis Cardinals.

—*—

De stand in de American League is thans:

Cleveland	51	33	—
Chicago	52	39	—
Baltimore	48	44	4½
New York	46	46	6½
Washington	43	48	9
Detroit	44	50	9½
Kansas City	41	49	10½
Boston	40	51	12

—*—

De stand in de National League is nu:

San Francisco	52	41	—
Los Angeles	53	43	½
Milwaukee	46	42	3½
Pittsburgh	48	44	3½
Chicago	46	45	5
St. Louis	44	47	7
Cincinnati	41	50	10
Philadelphia	36	54	14½

In diplomatieke kring te Washington is men geneigd de uitleg van Chroesjtsjef zelf te aanvaarden, namelijk dat hem een te koele ontvangst te beurt zou vallen. Men gelooft niet dat de Russische premier zijn reis heeft afgelast met het oog op een mogelijke topconferentie.

****

SPORT BERICHTEN

Bij zwemwedstrijden te Tokio tussen Japan en de Verenigde Staten heeft de Amerikaanse estafetteploeg op de 4 x 100 meter vrije slag een nieuw rekord gevestigd in 3 min 44,4 seconden. Het oude rekord stond op naam van Australië met 3 min. 46,3 seconden.

Colombia is van plan deel te nemen aan de internationale kampioenschappen gewichtheffen, die ou 30 september as. in Polen worden gehouden.

---

30 Juli aanstaande begint in de Venezolaanse hoofdstad het jaarlijks congres van de Zuidamerikaanse Voetbalbond.

LIGHTNING verstevigt positie in basketball-competitie

In de basketball-competitie om het Curacaos kampioenschap wist Lightning gisteravond haar leidende positie aanmerkelijk te verstevigen. Het op de tweede plaats staande Sithoc werd de eerste nederlaag toegebracht na drie gewonnen partijen. Lightning is nog steeds onverslagen in vijf wedstrijden en heeft thans bizonder goede kansen om op het kampioenschap beslag te leggen. Lightning won gistervaond met 73-55.

Het begin van deze wedstrijd was interessant, doch nadat Lightning na de rust een ruime voorsprong had genomen, werd de spanning aanmerkelijk minder. Bij halftime was de stand 31-26 voor Lightning. Topscorer voor de winnaars was H. Casper, welke speler de laatste tijd meer en meer op de voorgrond treedt. Casper scoorde gisteravond liefst achtentwintig punten. Voor Sithoc scoorde Macharius achttien punten.

De dameswedstrijd vond geen doorgang, doordat een der ploegen wederom verstek liet gaan. Girl Trotters won bij default van Cas Cora.

De stand van de herencompetitie is als volgt:

	gesp.	gew.	verl.	ptn.
Lightning	5	5	-	5
Sithoc	4	3	1	3
Huracan	5	3	2	3
Dragons	4	2	2	2
S.D.L.	5	2	3	2
J. Curacao	4	1	3	1
Athene	4	1	3	1
Aquino	5	1	4	1

